Ao. 1857. No. 2.

Gouvernements-Blad.

PUBLICATIE

van den 22n. Januarij 1857;

houdende afkondiging van 's Konings besluit van den 10n. October 1856 No. 64, waarbij met wijziging van de bestaande bepalingen, wordt vastgesteld een Kostuum voor den Procureur Generaal, den Administrateur van Financien, de overige leden van den Kolonialen Raad en den Gouvernements-Secretaris.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GENERAAL MAJOOR TITULAIR,
GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien dd. 17 October 1856 La. B No. 7 | 247, ter uitvoering ontvangen hebbende, een afschrift van 's Konings besluit van den 10n. October 1856 No. 64, waarbij met wijziging van de bestaande bepalingen, wordt vastgesteld een kostuum voor den Procureur Generaal, den Administrateur van Financien, de overige leden van den Kolonialen Raad en den Gouvernements Secretaris,

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Bij deze afkondiging te doen van het vermeld Koninklijk besluit, luidende als volgt:

10 October 1856.
No. 64.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordragt van Onzen Minister van Kolonien, van den 8n. October 1856, La. B, No. 6.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met wijziging van het bij Koninklijk besluit van den 26 Februarij 1833, No. 105, vastgestelde kostuum voor den Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*, hetwelk in de voor de overige leden van den Kolonialen Raad toepasselijk is verklaard, het navolgende kostuum vast te stellen voor den Procureur Generaal, den Administrateur van Financien, de overige leden van den Kolonialen Raad, en den Gouvernements-Secretaris, als:

Een donker blaauw lakenschen gekleeden frak, gevoerd met zijde van dezelfde kleur, op den kraag, de opslagen der mouwen en de tasschen der zakken, ter breedte van vier Nederlandsche duimen geborduurd met gouden oranje- en eikentakken, voorts vergulde knoopen en gekroonde **W** daarop;

Lange broek van wit laken of casimier, met goud gallon op de naden, ter breedte van vier duim belegd;

Driekante hoed met zwarte liggende pluim, oranje kokarde, gouden lis en knoop als aan den frak, en degen met verguld gevest.

Onze Minister voornoemd, is met de uitvoering dezes belast.

Het Loo, den 10 *October* 1853.

(*get.*) WILLEM.

De Minister van Kolonien,

(*get.*) P. MEIJER.

Accordeert met deszelfs Origineel.

De fd. Secretaris Generaal bij het Ministerie van Kolonien,

(*get.*) L. W. C. KEUCHENIUS.

Voor eensluidend afschrift,

De fd. Secretaris Generaal,

(*get.*) L. W. C. KEUCHENIUS.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 22*sten Januarij* 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

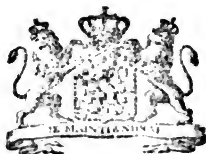
E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 23 Januarij 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Ao. 1857. No. 3.

Gouvernements-Blad.

PUBLICATIE

van den 10n. Februarij 1857;

houdende maatregelen ter voorkoming zooveel doenlijk, van het ontstaan, en — bij onverhoopt ontstaan — van de uitbreiding van de Cholera asiatica.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GENERAAL MAJOOR TITULAIR,
GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat tengevolge van de bij het Bestuur ontvangen officiele berigten, dat de *Cholera* in de naburige kolonie *Demerary* is uitgebroken, het noodig is, om, zooveel doenlijk, zoodanige voorbehoedende maatregelen te nemen, als kunnen bijdragen, om het ontstaan binnen deze kolonie dier ziekte, en — mogt zij onverhoopt niet afgewend worden — hare uitbreiding tegen te gaan;

Gelet op de advijzen en voordragten van de Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt, en op de resolutien dd. 13 Januarij jl. Ns. 42, 43, 44, 45, dd. 26 Januarij jl. No. 118, en dd. 28 Januarij jl. No. 127, allen bevattende maatregelen tot tegengang van de genoemde ziekte;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

1o. Alle inwoners dezer kolonie indachtig te maken, dat zindelijkheid en reinheid, en eene ordelijke leefwijze, de eerste en voornaamste middelen zijn, ter voorkoming van de ziekte der Cholera, of om haar, mogt zij ontstaan, zoo onschadelijk mogelijk te maken, en hun mitsdien aan te bevelen:

om hunne woningen bij voortduur rein te houden, waarbij inzonderheid het bekalken der wanden is aanteprijzen;

de omgeving hunner huizen van hooge planten, struiken en wied te zuiveren; de heggen behoorlijk aftesnoeijen tot eene hoogte van niet meer dan vijf voet;

de boomen en struiken op hunne erven, die te digt op de huizen staan, en den luchtstroom beletten, om te hakken, hetgene vooral noodig is, ten aanzien van houtgewassen op de erven van kleine en lage woningen, en van de woningen op de plantages, inzonderheid van die ten dienste der negerbevolking;

alle stilstaand water afteleiden, zoo noodig door het graven en door het reinhouden van greppels of slooten;

op de deugdzaamheid van het drinkwater en van de levensmiddelen naauwkeurig acht te slaan;

zich te onthouden van het misbruik van sterken drank, en in het algemeen, van alle buitensporigheden;

tijdig geneeskundige hulp interoepen, zoodra de maag of de ingewanden lijden;

zich te onthouden van het gebruik van alle geheime of andere middelen, dan die welke hun door hunnen geneesheer worden aanbevolen;

alle mest van vee van binnenplaatsen, en in 't algemeen, uit de nabijheid der erven te verwijderen;

de besmette woningen te zuiveren;

de ziekenkamers, en in het algemeen, alle gebouwen waar zich vele personen bevinden, behoorlijk te luchten;

gedurende het bestaan van de ziekte, bij het afzenden van vaartuigen, deze met eenige hoofden in reserve te bemannen, ter vervanging van degenen, welke op reis ziek mogten worden;

de woningen waarin lijders aan de Cholera zich bevonden hebben, onverwijld na afloop der ziekte, te doen reinigen;

de uitwerpselen der zieken zoo spoedig mogelijk met chloor te begieten of met kalk te bestrooijen, te begraven, of in overdekte kuilen, of in de rivier, en vooral niet in de gemakken, waarvan door gezonden gebruik wordt gemaakt, te werpen;

de kleederen en goederen, waarvan de Choleralijders, gedurende hunne ziekte, zich bediend hebben, onmiddellijk na het gebruik, bij voorkeur te verbranden, of wel gedurende geruimen tijd in en onder water te plaatsen en daarna uittewasschen;

de lijken der Choleralijders dadelijk, immers binnen den kortst mogelijken tijd na het overlijden, zonder afneming der kleederen, waarin zij gestorven zijn, te doen vervoeren naar de daartoe op de begraafplaatsen op te rigten lijkenhuizen;

de teraardebestelling te doen plaats hebben zonder een groot aantal dragers en met vermijding van eene groote lijkstaatsie;

wordende voorts verwezen naar de wenken en raadgevingen, voorkomende in de, met voorkennis van de Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt, uitgegeven twee brochures getiteld, de eene: *Raadgevingen aan de Ingezetenen van Suriname, omtrent hunnen leefregel en de hulpmiddelen bij het ontstaan van de Cholera,*

en de andere: *de Cholera asiatica, Wenken en Raadgevingen voor plantagebewoners.*

2o. te bepalen:

Artikel 1.

Er zullen gezondheids-Commissien worden ingesteld, bestaande:

uit eene Centrale Commissie te *Paramaribo* gevestigd;

uit een Sub-Commissie in elke der Wijken van *Paramaribo* gevestigd,

en uit eene Sub-Commissie voor elk der districten *Nickerie* en *Coronie.*

Art. 2.

De Centrale Commissie te *Paramaribo* zal bestaan, uit:

den Gouvernements Secretaris, President van de Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt, als Voorzitter;

den provisionelen Commissaris van Politie

den Stads Geneesheer

en een der Officieren van Gezondheid uit het Garnizoen.

Deze Commissie waakt voor de uitvoering van geneeskundige politie-maatregelen en verordeningen en houdt aanteekening van de statistiek der ziekte en sterfgevallen. Zij doet voorstellen aan het Bestuur over al de ten aanzien van de Cholera te nemen voorzorgen en maatregelen.

Art. 3.

De Sub-Commissien in elke der acht wijken van *Paramaribo* zullen zijn zamengesteld als volgt:

uit de twee in elke wijk aanwezige Wijkmeesters,

uit twee ingezetenen door den Gouverneur te benoemen,

en uit een plaatsvervangend lid, hetwelk bij ontstentenis, ziekte of andere verhindering van een der leden optreedt.

De leden van elke dier Commissien benoemen uit hun midden een Voorzitter en geven van hunne keuze kennis

aan den Procureur Generaal, die daaraan door middel van een der koloniale dagbladen openbaarheid geeft.

Deze Sub-Commissien houden zitting bij den oudst benoemden Wijkmeester, of op zoodanige plaats, als met onderling goedvinden der leden, en met voorkennis van den Procureur Generaal, wordt bepaald, en door dezen, door middel van een der koloniale dagbladen, ter algemeene kennis wordt gebragt.

Terzelfde plaatse zullen de noodige dragers en draagbaren tot vervoer der zieken aanwezig zijn.

Art. 4.

Ingeval van ontstentenis, ziekte of andere verhindering van twee of meer der leden van de Sub-Commissien, wordt daarin door den Gouverneur voorzien, waarvan door een der koloniale dagbladen aankondiging wordt gedaan, terwijl intusschen de overige leden of het overige lid handelen als waren de Commissien voltallig.

Art. 5.

De Sub-Commissien in elk der districten *Nickerie* en *Coronie* zullen zijn zamengesteld, als volgt:

uit den Landdrost van het district of zijnen vertegenwoordiger,

en uit de twee oudste raden hoofdingelanden.

Bij ontstentenis, ziekte of andere verhindering van een hunner, voorziet de Landdrost of zijn vertegenwoordiger hierin.

Art. 6.

De Sub-Commissien stellen zich met de Centrale Commissie in onmiddellijke aanraking en correspondentie, en zijn voor het overige, elke voor zoo veel hare wijk of haar district aangaat, met de uitvoering der te nemen maatregelen belast.

Art. 7.

De taak der genoemde Commissien en van ieder harer leden, is om alles wat de zindelijkheids- en gezond-

heidsmaatregelen betreft, te bevorderen, en om door hunnen invloed en goeden raad, de ingezetenen van verkeerde of nadeelige practijken terug te brengen.

Zij zullen de woningen, vooral der behoeftigen, bezoeken, en dezen aandachtig maken op al datgene, wat in hun belang kan noodig zijn in acht te nemen.

Waar de onverwijlde bemoeijing of tusschenkomst der Politie noodig is, roepen zij die in.

Art. 8.

Ter plaatsen, door de Centrale Commissie aan het Bestuur voor te dragen, worden, zooveel doenlijk, hulp-apotheken opgerigt, alwaar voorhanden zullen zijn de geneesmiddelen, welke bij het eerst ontstaan der ziekte worden vereischt.

De plaatsen waar deze hulp-apotheken gevestigd worden, zullen door een der koloniale dagbladen worden bekend gemaakt.

Art. 9.

Ter regeling van de geneeskundige verpleging onder alle lijders aan Cholera te *Paramaribo*, wordt deze stad in de volgende vier afdeelingen gesplitst, als:

Eerste afdeeling. De 1e. buitenwijk (Combé) en Wijk *A.*

Tweede afdeeling. Wijk *B*, Wijk *D* en van de tweede buitenwijk, het gedeelte ten noorden van de Steenbakkers gracht.

Derde afdeeling. Wijk *C* en van Wijk *E*, het gedeelte ten Oosten van de Zwartenhovenbrug straat.

Vierde afdeeling. Wijk *F*, en van Wijk *E* het gedeelte ten Westen van de Zwartenhovenbrug straat; en van de 2e. buitenwijk, het gedeelte ten Zuiden van de Steenbakkers-gracht.

Art. 10.

In elke dier *afdeelingen* worden *twee* geneesheeren met

de geneeskundige hulp belast, welke zich niet gelijktijdig daaruit mogen verwijderen.

Het is hunne taak, om aan alle in zoodanige afdeelingen voorkomende lijders de dadelijk vereischte geneeskundige hulp te verleenen; de behoeftigen voor zooverre zij niet naar een der na te noemen Cholera hospitalen worden overgebragt, en voorts al degenen, die in hunne woning blijven, te behandelen, voor zooverre deze zich niet stellen onder de behandeling van hunnen eigenen geneeskundige.

Door middel van een der koloniale dagbladen worden de voor elke Wijk bestemde geneeskundigen aangewezen.

Art. 11.

De behoeftigen genieten geneeskundige verpleging en geneesmiddelen gratis.

Art. 12.

Voor de aan behoeftigen geleverde medicijnen worden de apothekers, op vertoon van de recepten, aan het hoofd waarvan door den Geneesheer die het voorgeschreven heeft, zijn vermeld de woorden: *voor den behoeftige* .... N. N., door het koloniaal Bestuur voldaan, naar het tarief van het militair hospitaal alhier, verhoogd met Vijftig Percent.

Art. 13.

Aan de apotheken is verboden het gereedmaken van recepten, door onbevoegden voorgeschreven.

Elke overtreding hiervan wordt gestraft met eene boete van *Honderd gulden*, onverminderd de bevoegdheid van den Gouverneur, om dadelijk de admissie en het patent van den overtreder in te trekken.

Art. 14.

Elk te *Paramaribo* practiserend Geneesheer of Heelmeester is verpligt, om bij het eerst te zijner kennis komende geval van Cholera of ziekte welke daarmede eenige gelijkenis heeft, daarvan met het minst mogelijke verwijl,

aan de Centrale Commissie kennis te geven, op verbeurte van eene boete van *Twee honderd Gulden*, onverminderd de bevoegdheid van den Gouverneur, om dadelijk zijne admissie en zijn patent in te trekken.

Dadelijk na de hierbedoelde aangifte aan de Centrale Commissie, zullen hare beide geneeskundige leden zich naar den lijder begeven, hem examineren, en zooveel mogelijk hulp verleenen.

Blijkt het bij dat onderzoek, dat de lijder werkelijk door de Cholera is aangetast, dan geeft de Centrale Commissie hiervan ten spoedigste kennis aan den Gouverneur, die het bestaan der ziekte, door middel van een der koloniale dagbladen, ter algemeene kennis doet brengen.

Art. 15.

De in het voorgaande artikel vermelde verpligting tot het doen der aangiften, rust, wat de districten *Nickerie* en *Coronie* en de divisien betreft:

in de eerste plaats, op de genees- of heelkundigen aldaar, op gelijke straffe als in het voorgaand artikel bepaald is;

in de tweede plaats, op de directeuren, opzigters of gezagvoerders van plantagen en gronden, op verbeurte, ingeval van moedwillig verzuim, van eene boete van *Honderd gulden*.

Deze aangiften worden gedaan in de districten *Nickerie* en *Coronie* aan de Sub-Commissien aldaar, welke daarvan zoodra mogelijk mededeeling doen aan de Centrale Commissie;

en in de *divisien* aan den naastbijwonenden burger-officier, die daarvan ten spoedigste mededeeling doet aan de Centrale Commissie te *Paramaribo*.

Art. 16.

De geneeskundigen te *Paramaribo* moeten dagelijks aan de Centrale Commissie eene aangifte doen van de namen

en woonplaatsen der onder hunne behandeling gekomen Choleralijders, der hersteldeu en overledenen.

Elke nalatigheid wordt gestraft met eene boete van *Tien gulden.*

Art. 17.

De geneeskundigen in de districten en in de divisiën, en de directeuren, opzigters of gezagvoerders van plantagen en gronden, doen deze opgaven zoo geregeld mogelijk,

en wel in de districten *Nickerie* en *Coronie*, aan de Sub-Commissie aldaar,

en van uit de divisiën aan de Centrale Commissie te *Paramaribo.*

Art. 18.

Ten behoeve van behoeftigen worden te *Paramaribo* tot opneming en verpleging van *Cholera*-lijders aangewezen, twee hospitalen, onder het bestuur van daartoe door den Gouverneur aan te wijzen geneeskundigen, en wel:

a. het *militair-hospitaal*, zullende, zoolang dit tot cholera-hospitaal strekt, lijders aan andere ziekten worden verpleegd in het voormalig kantoor der Bank in de Gravenstraat, voor zooverre dit niet in het militair-hospitaal kan geschieden;

en *b.* het gebouw der loge *Concordia* in de Saramacca straat.

Art. 19.

Het is aan alle geneeskundigen verboden, cholera lijders, in hunne particuliere hospitalen op te nemen, op verbeurte eener boete van *Een honderd Gulden* voor elken zoodanigen lijder, welken zij zullen hebben opgenomen of in behandeling gehouden.

Art. 20.

Het houden van hoornvee of varkens in de stad *Paramaribo* of dier buitenwijken, is verboden, behalve op zoodanige erven, alwaar dit door de Politie niet schadelijk geacht en dientengevolge schriftelijk en tot opzegging, vergund wordt, en behalve op de plaatsen volgens art. 22 aan te duiden.

Art. 21.

Het hoornvee of de varkens, welke, na verloop van *veertien* dagen, na de uitvaardiging dezer Publicatie, zonder bepaalde en schriftelijke vergunning van de politie, op eenig erf zich mogten bevinden, worden zonder form van proces door de Politie weggehaald en zijn verbeurd.

Art. 22.

Aan hen, die daartoe aanzoek doen, zal de Politie plaatsen aanwijzen, alwaar zij hun Vee kunnen doen verblijven en daartoe pennen of afsluitingen kunnen maken, alsook wachthuizen voor hunne Veehoeders.

Art. 23.

Elk varken, hetwelk langs de wegen wordt gevonden, anders dan op weg naar eenen slagter om aldaar te worden geslagt, of voor welks vervoer geene schriftelijke vergunning van de Politie is verkregen, wordt door de Politie opgevangen en is verbeurd.

Elk hoornbeest, tot welks verblijf of vervoer te Paramaribo, geene schriftelijke vergunning van de Politie is verkregen, en hetwelk langs de wegen wordt gevonden, anders dan op weg naar een slagter om aldaar te worden geslagt, wordt door de Politie aangehouden en is verbeurd.

Art. 24.

Het slagten van vee binnen *Paramaribo*, op andere

plaatsen dan alwaar dit door de Politie niet schadelijk geacht en dientengevolge schriftelijk en tot opzegging vergund wordt, of welke door haar daartoe zijn aangewezen, is verboden.

Deze bepaling treedt in werking met den twee en twintigsten dag na de uitvaardiging dezer Publicatie.

Overtreding wordt gestraft met eene boete van *Twee honderd Gulden*, en bij herhaling, met verdubbeling dezer boete, onverminderd de bevoegdheid van den Gouverneur om dadelijk de admissie en het patent van den overtreder in te trekken.

Door de politie zal aan de slagters, die daartoe aanzoek doen, een of meer plaatsen worden aangewezen, alwaar zij, des verkiezende, voor gezamentlijke rekening, een of meer slagthuizen kunnen oprigten.

Art. 25.

Alle tapperijen moeten, van acht ure des avonds tot zes ure des morgens, gesloten zijn.

Overtreding dezer bepaling, of het tappen tusschen acht uur des avonds en zes uur des morgens met gesloten deuren, wordt gestraft met eene boete van *Twee honderd Gulden* en eene maand gevangenis, en bij herhaling met verdubbeling dezer boete en der gevangenisstraf, onverminderd de bevoegdheid van den Gouverneur om dadelijk de admissie en het patent van den overtreder in te trekken.

Het tappen, door iemand daartoe niet bevoegd, wordt gestraft met eene boete van *Vijf honderd Gulden* en twee maanden gevangenis, en bij herhaling, met eene boete van *Duizend Gulden* en zes maanden gevangenis.

De Procureur Generaal, de Prov. Commissaris van Politie en de Politie-beambten door den Procureur Generaal daartoe schriftelijk gemagtigd, zijn bevoegd, om, wanneer

zij vermeenen dat in eenige tapperij met gesloten deuren, of door iemand daartoe niet geadmitteerd, getapt wordt, de opening van de deuren van zoodanige tapperij of woning te vergen, en deze binnen te treden.

Het niet openen van de deur, terstond nadat dit volgens de vorige alinea, gevergd wordt, wordt gestraft, wanneer het eene geadmitteerde tapperij betreft, met gelijke straffen als bepaald bij de tweede alinea van dit artikel, en wanneer het eene niet geadmitteerde tapperij betreft, met gelijke straffen als bepaald bij de derde alinea van dit artikel.

Aan den regter blijft het overgelaten uit de bijzonderheden aldaar bevonden, te beoordeelen of, alhoewel het eigenlijk tappen niet gezien is, evenwel overtreding heeft plaats gehad.

Art. 26.

Ieder, die tusschen acht ure des avonds en zes ure des morgens in eene tapperij sterken drank koopt, of met het doel daartoe, daarin treedt of aldaar eenigen sterken drank om niet aanneemt, wordt gestraft met eene geldboete van *Tien Gulden.*

Ieder, die in eene niet geadmitteerde tapperij sterken drank koopt, of met het doel daartoe, daarin treedt of aldaar eenigen sterken drank om niet aanneemt, wordt gestraft:

indien het geschiedt tusschen zes ure des morgens en zes ure des avonds, met eene geldboete van *Tien Gulden.*
en na zes ure des avonds en vóór zes ure des morgens, met eene geldboete van *Twintig Gulden.*

Art. 27.

De Procureur Generaal, de Presidenten en Leden van de Centrale en Sub-Commissien, en de daartoe door den

Procureur Generaal schriftelijk gemagtigde politie-beambten, zijn bevoegd zich op elk erf te Paramaribo of diens buitenwijken te begeven, om zich te vergewissen, of en in hoeverre aldaar de vereischte rein- en zindelijkheid betracht wordt, of wel aldaar bijzonderheden plaats vinden, nadeelig voor de gezondheid, of strijdig met de bepalingen in deze Publicatie voorkomende of nader vast te stellen.

Art. 28.

In het algemeen zijn de Procureur Generaal, de prov. Commissaris van Politie, en elk door den Procureur Generaal daartoe schriftelijk te magtigen politiebeambte, bevoegd, om, waar het hun blijken mogt, dat de eigenaren of bewoners van eenig erf, in gebreke zijn de op hen rustende verpligtingen tot bevordering van rein— en zindelijkheid te vervullen, buiten eenigen form van proces, onverwijld al zoodanige wegruimingen te doen plaats hebben, of al zoodanige werken te doen verrigten, als zij noodig zullen achten, het al ten koste van wien het aangaat.

Art. 29.

Ter meerdere verzekering van de naleving van art. 42 der Publicatie van den 19 | 25 November 1828 G. B. No. 17, zijn de Procureur Generaal, de prov. Commissaris van Politie, en elk door den Procureur Generaal schriftelijk daartoe gemagtigde politie-beambte, bevoegd om in elken winkel, koopmansmagazijn of pakhuis, waar levensmiddelen, waren of provisien verkocht of geborgen worden, binnen te treden, ten einde zich van den staat dier voorwerpen te overtuigen en onmiddellijk die, welke kennelijk door bederf zijn aangedaan, overeenkomstig opgemeld artikel, te doen opruimen.

Art. 30.

Bij alle aangiften van overlijden, zal gelijktijdig moeten

worden opgegeven aan welke ziekte de overledene is bezweken, en door welken Genees- of Heelkundigen hij gedurende zijne laatste ziekte is behandeld geworden; waarvan door den ambtenaar van den burgerlijken stand wekelijks aan de Centrale Commissie mededeeling zal worden gedaan.

Art. 31.

Bij het ontdekken van een geval van Cholera of ziekte welke daarmede eenige gelijkenis heeft, aan boord van een ter reede van *Paramaribo* liggend schip, zal daarvan door den bevelvoerder of van zijnentwege zoo spoedig mogelijk aan den Prov. Commissaris van Politie moeten worden kennis gegeven, en de lijder intusschen terstond naar een der Cholera hospitalen moeten worden vervoerd.

Nalatigheid van den bevelvoerder of van zijnen vertegenwoordiger wordt gestraft met eene boete van *Honderd Gulden.*

Art. 32.

De directeuren, opzigters of gezagvoerders van plantagien of gronden, zijn verpligt zorg te dragen, dat de lozingen langs of bij de negerwoningen zich in goeden en behoorlijken staat bevinden; dat de omgeving dier woningen gezuiverd zij van hooge planten, struiken en wied; en dat al het stilstaande water in de nabijheid dier woningen, behoorlijk worde afgeleid.

Art. 33.

In de divisien zal drie weken — en in de districten *Nickerie* en *Coronie*, vijf weken — na de uitvaardiging dezer Publicatie, en vervolgens zoo dikwijls dit door het Bestuur noodig geoordeeld wordt, en doenlijk is, door eene Commissie, bestaande uit een burger-officier en twee onder-officieren of korporaals, op de plantages en gronden,

een plaatselijk onderzoek worden ingesteld, ten einde te constateren of en in hoeverre gevolg is gegeven aan de bepalingen van het voorgaande artikel.

Art. 34.

De directeur, opzigter of gezagvoerder, die, bij het onderzoek, bepaald ingevolge art. 33, bevonden wordt nalatig te zijn, in de nakoming van de op hem, ingevolge art. 32 rustende verpligtingen, wordt gestraft met eene geldboete van *Twee honderd Gulden.*

Art. 35.

Aan de processen-verbaal of verklaringen van den Procureur Generaal, van de Presidenten of leden van de Centrale en Sub-Commissien, van den prov. Commissaris van Politie, van de Commissie van Burgerautoriteiten in de divisien en districten, en van elk door den Procureur Generaal tot een der hiervoren vermelde einden schriftelijk gemagtigde politie-beambte, wordt, ten aanzien van al hetgene hun bij de voorgaande bepalingen wordt opgedragen, geloof gehecht, tot aan de partijstelling wegens valschheid.

Art. 36.

De bepalingen dezer Publicatie blijven van kracht tot dat op officieele wijze zal zijn aangekondigd, dat de vrees voor het ontstaan der Cholera niet meer bestaat of deze ziekte zelve, mogt zij alhier ontstaan, heeft opgehouden.

Ieder zal de noodzakelijkheid inzien van het nemen van al zoodanige maatregelen, als ter voorkoming van het ontstaan van de *Cholera* of van hare uitbreiding raadzaam worden geacht, en de Gouverneur vertrouwt derhalve met volle gerustheid op de krachtige en onvermoeide medewerking van alle goede ingezetenen, opdat, onder den

zegen des Almagtigen, de ziekte of van deze gewesten geweerd worde, of zoo min mogelijk verderfelijk zij!

Hij rekent evenzeer op de ijverige bemoeijingen van geestelijken, en van de leden van arm- en liefdadigheids-besturen, om, elk voor zooveel in zijn vermogen is, dien zedelijken en stoffelijken bijstand te verleenen, welke tot troost en gemoedsrust van het hoogste belang zijn.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 10*den Februarij* 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 16 Februarij 1857.
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gedrukt bij J. C. MULLER AZ.

Ao. 1857. **No. 4.**

Gouvernements-Blad.

PUBLICATIE

van den 30 April 1857;

houdende eenige voorzieningen ter voorkoming van onge-lukken door het rijden met rij- en voertuigen en het berijden van paarden of ezels.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GENERAAL MAJOOR TITULAIR,
GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, dat, ter voorkoming van ongelukken door het rijden met rij en voertuigen en het berijden van paarden of ezels, — eenige voorzieningen worden gevorderd;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1.

Wanneer twee rij- of voertuigen elkander ontmoeten, moeten beiden steeds ter linkerzijde uithalen.

Om dit bij tijds en met gemak te kunnen doen, zullen beladen karren zooveel mogelijk, aan dien kant van den

weg rijden, waar zij bij het uithalen zich moeten bevinden.

Art. 2.

Er mag met geene rij- of voertuigen een sterkere gang worden gereden dan de draf. Met beladen karren nogtans mag niet anders dan stapvoets worden gereden.

Art. 3.

Het rijden met sterkeren gang dan de draf, is binnen de steden, mede verboden aan degenen, die paarden of ezels berijden.

Art. 4.

De koetsier van een rij- of voertuig, die een vooruitzijnde rij- of voertuig inhaalt, en wil voorbijrijden, is verpligt den koetsier van het vooruitzijnde vooraf door het klappen van de zweep te waarschuwen, en zullen beide, het voorste naar de regterzijde, het achterste naar de linkerzijde, zooveel moeten uitwijken, als noodig is, om het voorste, zonder aanraking voorbij te rijden.

Twee of meer rij- of voertuigen mogen nimmer naast elkander blijven rijden. De koetsiers of voerlieden die naast den voorsten zijn komen rijden, zijn verpligt vooruit te rijden of achter te blijven.

Art. 5.

Bij het omrijden van een' hoek moet stappende gereden worden en de draai zoo nabij mogelijk aan de huizen ter linkerzijde geschieden.

Art. 6.

Elk rij- of voertuig, getrokken door paarden, ezels of hoornbeesten, moet tusschen zons onder- en opgang, wanneer er geen maanlicht is, voorzien zijn van twee, vóóraan, ter weêrzijde van het rij- of voertuig vastgemaakte lantarens, waarin een goed zigtbaar en helder brandend licht.

Rij- of voertuigen door menschen getrokken;, kunnen met één, hetzij daaraan vastgemaakt, hetzij vooruit gedragen licht, volstaan.

Art. 7.

Door overtreding van elke der voorgaande bepalingen wordt,— onverminderd alle andere actie daaruit voortvloeijende, — verbeurd voor de eerste maal eene boete van *Tien Gulden* en bij elke herhaling eene boete, telkens ten bedrage van het dubbele der laatst vorige, en wel:

bij overtreding der bepalingen van artt. 1, 2, 4 en 5 door den koetsier of voerman,

bij overtreding der bepaling van art. 3 door den ruiter;

en bij overtreding van het bepaalde bij art. 6, door den eigenaar des rij- of voertuigs wanneer hij zelf daarin of bij is; anders door den koetsier of voerman.

Art. 8.

Elk ruiter, koetsier of voerman is verpligt om de voetgangers die vóór hem uitloopen toe te roepen; blijvende de aansprakelijkheid van ieder wien het aangaat voor al de gevolgen der nalatigheid in het toeroepen.

Art. 9.

Wanneer slaven zich schuldig maken aan overtreding der bepalingen van artt. 1, 2, 3, 4, 5 en 6 worden zij door den Procureur Generaal disciplinair gestraft, onverminderd alle andere actie tegen wien het aangaat.

Wanneer de overtreding niet den slaaf maar den meester te wijten is, is de slaaf vrij van straf, en wordt de meester of huurder, ingevolge de eerste alinea van art. 7 gestraft.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 30 *April* 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 1n. Mei 1857.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gedrukt bij J. C. MULLER AZ.

Ao. 1857. No. 5.

Gouvernements-Blad.

PUBLICATIE

van den 1n. Mei 1857;

houdende ampliatie en wijziging van sommige bepalingen van het bestaande Reglement op het Brandwezen. *Publicatie dd.* 12 *Mei* 1840 *G. B. No.* 3.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GENERAAL MAJOOR TITULAIR,
GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME.*

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen het onvoldoende van sommige bepalingen van de Publicatie van den 12n Mei 1840 Gouvernements Blad No. 3, *waarbij een Reglement op het brandwezen wordt ingevoerd*;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

In afwachting van nader vast te stellen algemeene verordeningen omtrent het Brandwezen, intusschen met ampliatie en wijziging voor zooveel noodig, van het bestaande *Reglement op het brandwezen*, Publicatie dd. 12 Mei 1840 G. B. No. 3, het navolgende te bepalen;

Art. 1.

De Administrateur van Financien is bij voortduur belast met het, bij art. 10 van voornoemd reglement hem opgedragen, oppertoezigt over het materieel van het brandwezen.

Art. 2.

De Opperbrandmeester is *chef van het brandwezen*, en staat onder de onmiddellijke bevelen des Gouverneurs.

Hij heeft de directie over, en het beheer van het personeel en, behoudens het bepaalde bij art. 1, van het materieel van het brandwezen.

Ingeval van brand voert hij het bevel ten aanzien van de tot blussching van den brand aan te wenden middelen.

Art. 3.

De chef van het Bouwdepartement is den Opperbrandmeester toegevoegd, speciaal om bij het toezigt over het materieel werkzaam te zijn, en volgt in rang op hem.

Art. 4.

De kommandant der Schutterij, die, ingevolge art. 2 heeft opgehouden chef van het Brandwezen te zijn, blijft met de policie bij den brand belast. Hij handelt overeenkomstig de bestaande of nog te geven orders, en bij gemis daarvan naar zijn best oordeel.

Art. 5.

In *elke* wijk van Paramaribo, wordt *ten minste eene* brandspuit met toebehooren gestationneerd, in een daartoe door het bestuur aan te wijzen locaal.

Art. 6.

Behoudens de bepalingen van de artt. 86, 87 en 88 van het bestaande reglement, berust een sleutel van het locaal waarin het brandbluschmaterieel geborgen is, bij den naast bij dat locaal wonende *Wijkmeester*, en moet,

te zijnen huize, op zoodanige plaats hangen, dat zijne huisgenooten die te allen tijde kunnen vinden.

Art. 7.

Op den 1n. dag van elk kwartaal zendt de Opperbrandmeester, door tusschenkomst van den Administrateur van Financiën, aan den Gouverneur een rapport in omtrent den toestand van het materieel en omtrent den uitslag van de, in het laatst voorgaande kwartaal, gehouden exercitien. Hij doet daarbij zoodanige voorstellen, als hij, in het belang der algemeene veiligheid, noodig acht.

Art. 8.

Bij het ontstaan van brand, roept de persoon welke dien ontdekt, op de straat met luider stemme *brand! brand!* en duidt aan de naast bijgelegen militaire of schutterswacht, die gehouden is daarvan terstond naar de hoofdwacht berigt te zenden, en aan de politieagenten of andere personen, welke hij ontmoeten mogt, de plaats van den brand aan.

Art. 9.

De politie agent, die de tijding verneemt, brengt haar, na zich van de waarheid er van te hebben overtuigd, over aan den kommandant der hoofdwacht in het fort *Zeelandia*, na waarschuwing in het voorbijgaan van den Procureur generaal, den Kommandant der Schutterij, den Opperbrandmeester en den prov. Commissaris van Politie, voor zooverre deze langs den weg wonen, welke hij als den kortsten naar de hoofdwacht volgen moet.

Art. 10.

De kommandant der hoofdwacht geeft onmiddellijk na ontvangst van de in het vorige artikel bedoelde mededeeling, daarvan kennis aan den plaatselijken adjudant, waarop deze onverwijld, zonder eenige nadere bevelen

af te wachten, twee snel achtervolgende kanonschoten doet vallen. Bevindt de plaatselijke adjudant zich niet in het fort, dan doet de kommandant der hoofdwacht, op eigener autoriteit, die twee schoten lossen.

Dit sein wordt terstond herhaald door het ter reede van *Paramaribo* liggend kommandementsschip van oorlog, met inachtneming om de schoten naar de stadszijde te rigten.

Art. 11.

Zoodra het in het vorige artikel voorgeschreven sein gegeven is, begeeft het piket van het garnizoen (bestaande uit de gezamenlijk afkomende wachten), onder geleide van den afgetreden officier van het piket, zich ter plaatse van den brand, en is aldaar, voorloopig, tot dat de Schutterij zal zijn bijeengekomen, met de politie belast, waartoe het de toegangen van de plaats des brands afzet, en van daar afhoudt al wie niet tot het brandwezen behoort of tot blussching werkzaam zijn moet, behoudens het bij de 1e. alinea van art. 58 van het bestaande reglement omtrent landsambtenaren bepaalde.

Art. 12.

Het Garnizoen komt, onmiddellijk na het bij art. 10 bepaalde sein, onder de wapenen, en blijft in het fort de bevelen des Gouverneurs afwachten.

Scherpe patronen worden in gereedheid gehouden, ter verstrekking zoodra de Gouverneur dit noodig oordeelt en beveelt.

Art. 13.

Inmiddels doet de garnizoens kommandant in den omtrek van het fort *Zeelandia*, van het *Gouvernementshuis* en van de op het *Gouvernementsplein* zich bevindende

Gouvernements - bureaux patrouilleren, en in het algemeen voor de veiligheid in de nabijheid zorg dragen.

Art. 14.

De brandspuiten der oorlogschepen met de noodige bediening, worden onmiddellijk na het bij art. 10 bepaalde sein, aan wal gebragt, en onder geleide van een officier der Marine naar de plaats van den brand vervoerd, om, onder de bevelen van den Opperbrandmeester, gebezigd te worden, zoo als door dezen wordt aangewezen.

Overigens moeten de equipages der Oorlogs en Koopvaardijschepen aan boord verblijven en zich gereed houden om hulp te verleenen, zoodra de Gouverneur dit noodig oordeelt en bevelen daartoe geeft; in welk geval de helft van de equipage van elk schip, — en nimmer meer, tenzij op uitdrukkelijk bevel des Gouverneurs, — aan wal zal komen.

Art. 15.

Elk schipper, die minder dan het bepaalde getal, of wel, zonder uitdrukkelijk bevel des Gouverneurs, meer dan de helft zijner equipage aan wal zendt, verbeurt:

in het eerste geval eene boete van ƒ 10.— voor elken man, dien hij in gebreke is gebleven, aan wal te zenden; en

in het tweede geval, eene boete van ƒ 10.—

Art. 16.

Al de aan wal gekomen schepelingen staan, voor zooverre zij bij de brandspuiten worden gebezigd, onder de onmiddellijke bevelen van den Opperbrandmeester, en stellen zich overigens, de koopvaardij— zoowel als de Oorlogsschepelingen, onder de bevelen hunner Officieren, beschikbaar, om, volgens de aanwijzing van den Kom-

mandant der Schutterij behulpzaam te zijn.

Art. 17.

Op het eerste berigt van den brand, brengen de brand-spuitgasten der verschillende wijken, zoo spoedig mogelijk, en zonder dat zij vooraf het bij art. 10 bepaalde sein behoeven af te wachten, de brandspuit, waartoe zij behooren, naar de plaats des ongevals, werwaarts de Chef van het Bouw Departement en de werklieden aan het brandwezen geattacheerd, ter zellder tijd, voorzien van de noodige gereedschappen, zich begeven.

Art. 18.

Dadelijk na het sein bij art. 10 bepaald, of zooveel eerder als het bestaan van den brand haar bekend is, komt de Schutterij onder de wapenen, en verzamelt zich *niet* op de gewone loopplaats, maar ter plaatse van den brand.

Art. 19.

De kommandant der Schutterij, die aldaar, inge volge art. 4 met de politie belast is, zorgt voor al hetgene de goede orde en veiligheid bevorderlijk zijn kan. Het bij art. 11 vermeld piket van het Garnizoen staat onder zijne bevelen.

Art. 20.

De prov. commissaris van politie en de overige beambten van politie staan den kommandant der Schutterij en den opperbrandmeester ter zijde, in al wat in het belang der veiligheid en orde noodig is.

Art. 21.

De officieren der Schutterij, adjudanten van den Gouverneur, vergewissen zich zoodra mogelijk van den stand van zaken en doen daarvan berigt aan den Gouverneur.

Art. 22.

Indien de brand in den aanvang gestuit wordt, waardoor verdere hulp onnoodig is, wordt dit door twee kanonschoten van het fort *Zeelandia*, herhaald door het kommandements schip van Oorlog, ter algemeene kennis gebragt.

Art. 23.

Ingeval van brand op een der in de laag liggende schepen, wordt. — behoudens de van kracht blijvende bepalingen van art. 25 van het havenreglement (G. B. Ao. 1828 No. 14), — door den kommandant van het Maritiem Station, een der onder zijne bevelen staande officieren, met eene behoorlijk bemande en gewapende sloep, onmiddellijk naar het schip, alwaar de brand is ontstaan, gezonden, ten einde, zonder verwijl, dat schip, zoover mogelijk van den wal en van de overige schepen af, naar den boschkant te doen boegseren.

De kommandant van het Maritiem Station verleent verder al zoodanige assistentie, als waartoe hij in staat is.

Art. 24.

De lantarens, welke, ingevolge art. 61 van het reglement op het brandwezen (G. B. Ao. 1840 No. 3), wanneer er tusschen des avonds *zes* en des morgens *zes* ure brand mogt plaats hebben, voor elke woning moeten worden opgestoken, mogen voortaan niet meer op den grond geplaatst, maar moeten voor elke woning, ter hoogte van *zeven* à *acht* voeten gehangen worden.

Art. 25.

Al de in deze Kolonie geldende verordeningen omtrent het brandwezen, en in cas van brand, blijven van volle

kracht, voor zooverre zij door de bepalingen van deze publicatie niet uitdrukkelijk zijn gewijzigd.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 1 Mei 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 1n. Mei 1857.
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gedrukt bij J. C. MULLER AZ.

Ao. 1857. No. 6.

Gouvernements-Blad.

PUBLICATIE

van den 12n. Mei 1857;

houdende voorzieningen ter voorkoming zooveel doenlijk van brand.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GENERAAL MAJOOR TITULAIR; GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME.*

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat de voor weinige weken alhier ontstane brand, weder de noodzakelijkheid heeft doen inzien, van voorzieningen tot het voorkomen zooveel doenlijk van brand te Paramaribo en van de daaraan,— gelijk de ondervinding in deze kolonie herhaaldelijk maar al te zeer heeft geleerd, — zoo ligtelijk verbonden verschrikkelijke gevolgen;

Gelet op de Publicatie van het Gemeentebestuur dd. 27 September 1832, — en op de Publicatien van den 16 | 17 December 1833 G. B. No. 14, — 13 | 16 Mei 1836 G. B. No. 10, — 5 | 7 October 1837 G. B. No. 7, en 26 | 27 Augustus 1842 G. B. No. 12;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Met intrekking der aangehaalde Publicatien, te bepalen als volgt:

Art. 1.

Alle huizen, woningen en gebouwen staande in de na te melden gedeelten van *Paramaribo*, zonder onderscheid, zullen allen met pannen, tigchels, leijen of andere onbrandbare stoffen moeten overdekt zijn, en wel:

a. die, staande in het gedeelte der stad, dat begrensd is door de *Steenbakkers gracht*, de *Zwartenhovenbrug straat*, de *Sommelsdijksche kreek* en de rivier *Suriname*, vóór den 1sten Januarij 1859; en

b. die, staande tusschen de *Drambranders gracht*, de *Zwartenhovenbrug straat*, de *Steenbakkers gracht* en de rivier *Suriname*, vóór den 1n. Julij 1860.

Art. 2.

De eigenaar van eenig huis, woning of gebouw te Paramaribo, welke vóór den bij het vorige artikel bepaalden tijd niet heeft voldaan aan het daarbij voorgeschrevene, wordt gestraft met eene boete van *Honderd* tot *Vijf Honderd Gulden.*

Het maximum dier boete wordt bij voortdurende nalatigheid, telken zes maanden op nieuw verbeurd.

Art. 3.

De reparatie, hoe gering ook, of gedeeltelijke vernieuwing van het dak van een huis, woning of gebouw, staande in de bij art. 1 genoemde gedeelten van Paramaribo, mag voortaan niet anders dan met pannen, tigchels, leijen of andere onbrandbare stoffen geschieden, op verbeurte door den eigenaar van eene boete van *Honderd Gulden*;

Welke boete telken drie maanden, totdat de tot de reparatie of gedeeltelijke vernieuwing gebezigde brandbare stoffen zullen zijn weggenomen, op nieuw wordt verbeurd.

Art. 4.

Van elke voorgenomen reparatie, hoe gering ook, of gedeeltelijke vernieuwing van een met singels of andere brandbare stoffen overdekt dak, in de bij art. 1 genoemde gedeelten van Paramaribo, moet alvorens daartoe wordt overgegaan, kennis worden gegeven aan den Procureur Generaal, op verbeurte eener boete van *Vijf* tot *Vijf en twintig Gulden* door den eigenaar van het huis, de woning of het gebouw.

Art. 5.

Door den Procureur Generaal, den prov. Commissaris van Politie en elk door den Procureur Generaal daartoe schriftelijk gemagtigde politie beambte, elk hunner bijgestaan door den Chef van het Bouw-Departement, zal op en binnen ieder erf, gelegen in de bij art. 1 genoemde gedeelten van *Paramaribo*, tusschen des morgens acht uur en des avonds zes uur, een onderzoek naar den staat der daken mogen geschieden.

Elke verhindering van — of wederstand tegen — zoodanig onderzoek wordt beschouwd als weerspannigheid tegen de openbare magt, en gestraft met eene boete van *honderd* tot *Vijf honderd Gulden*, en gevangenzetting van ten minste acht dagen en van ten hoogste drie maanden, beide straffen zoo te zamen als elk afzonderlijk.

Art. 6.

Elk in de bij art. 1 genoemde gedeelten van *Paramaribo* nieuw op te rigten koopmanspakhuis moet voortaan geheel van steen worden opgetrokken.

Art. 7.

Het bezigen tot koopmanspakhuis van eenig ander, dan een geheel van steen opgetrokken gebouw, — waarvan nogtans de reeds bestaande pakhuizen uitgezonderd zijn, — is voor zooveel de bij art. 1 genoemde gedeelten van Paramaribo betreft, verboden, op verbeurte door den overtreder van eene boete van *Twee honderd vijftig Gulden*;

welke boete, bij voortdurende overtreding, telken drie maanden, op nieuw wordt verbeurd.

Geene pakhuizen worden als reeds bestaande aangemerkt, dan de zoodanigen, waarvan binnen vier weken na de uitvaardiging dezer Publicatie, eene schriftelijke opgave, met vermelding van hunnen aard, aan den Procureur Generaal is gedaan.

Art. 8.

Van alle reeds aanwezige, in de na te noemen gedeelten van *Paramaribo* staande houten koopmanspakhuizen, zullen de beneden beslagplanken, ter hoogte van ten minste 10 *rhijnlandsche voeten*, door steenen muren vervangen moeten zijn, en wel:

Voor zooveel betreft die, staande in de bij § *a*. van art. 1 genoemde gedeelten van *Paramaribo*, vóór den 1n. Januarij 1860;

en voor zooveel aangaat, die, staande in de bij § *b* van art. 1 genoemde gedeelten van *Paramaribo*, vóór den 1n. Januarij 1861;

op verbeurte door den eigenaar van zoodanig pakhuis van eene boete van *Twee honderd Vijftig* tot *Vijf Honderd Gulden*.

Het maximum der boete wordt, bij voortdurende nalatigheid, telken zes maanden op nieuw verbeurd.

Art. 9.

Koopmanspakhuizen, in den zin dezer Publicatie, zijn alle gebouwen die bestemd zijn of gebezigd worden *tot berging* van koopmansgoederen of koopwaren, en zulks onverschillig of van die gebouwen een of meer verdiepingen of gedeelten ter bewoning dienen.

Localen tot uitstalling van koopmansgoederen gebezigd, worden als *winkels* en niet als *pakhuizen* beschouwd.

Art. 10.

Behoudens de bepalingen van de Artt. 28 en 29 der Publicatie van 19 | 25 November 1828 G. B. No. 17, voor zoovere zij niet door dit artikel gewijzigd worden, moeten alle keukens, smederijen en andere werkplaatsen, welke ook, alwaar met vuur gewerkt wordt, staande in de bij art. 1 genoemde gedeelten van *Paramaribo*, vóór 1o. Januarij 1859 geheel van steen of klei opgetrokken zijn, op verbeurte door den eigenaar van eene boete van *Honderd* tot *Vijf Honderd Gulden*.

Het maximum dier boete, wordt bij voortdurende nalatigheid, telken zes maanden op nieuw verbeurd.

Art. 11.

Voor alle thans nog ledige erven te *Paramaribo*, die alleen met geheel steenen gebouwen bebouwd worden, wordt vrijstelling van de belasting op de huurwaarde verleend voor den tijd van 25 jaren, te rekenen van het jaar waarin met den aanbouw aanvang wordt gemaakt.

De Gouverneur vertrouwt, dat alle inwoners, doordrongen van het groote gewigt der vaststelling en handhaving van al zoodanige voorzieningen, als leiden kunnen tot vermindering der gevaren van brand, krachts

dadig met het Bestuur zullen medewerken tot bereiking van het door deze Publicatie beoogde doel, waartoe hij hun tevens dringend aanbeveelt, om zoowel in hun eigen als in het algemeen belang, voortaan, — met navolging van hetgene tot heden slechts bij uitzondering, met zeer enkele huizen, plaats vond, — *alle* gebouwen te *Paramaribo*, zonder onderscheid, geheel van steen op te trekken.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements blad geïnsereerd.

Paramaribo, *den* 12 *Mei* 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

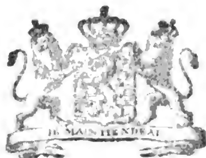
Gepubliceerd den 15n. Mei 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gedrukt bij J. C. MULLER AZ.

Ao. 1857. No. 7.

Gouvernements-Blad.

RESOLUTIE

van den 22n. Mei 1857 No. 696;

bepalende de plaatsing in het Gouvernements-blad van het Koninklijk besluit van den 15 *Februarij* 1857 *Staatsblad No.* 9 *en van de daarin vervatte overeenkomst tusschen* Nederland *en het Groothertogdom* Mecklemburg-Schwerin *gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire agenten van dat Groot Hertogdom in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.*

DE GENERAAL MAJOOR-TITULAIR,
GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME.*

Ontvangen hebbende bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien, ddo. 31 Maart 1857 Lett. H. No. 21 | 72, ten einde daaraan het noodige gevolg te geven, een exemplaar van het Nederlandsch Staatsblad van het loopende jaar No. 9, waarin geplaatst het Koninklijk besluit van den 15n. Februarij 1857, en de daarin vervatte overeenkomst tusschen *Nederland* en het Groot Hertogdom *Mecklemburg Schwerin* gesloten, betreffende de toelating van Consulaire agenten in de Nederlandsche Overzeesche bezittingen.

Heeft goedgevonden en verstaan:

te bepalen, dat het voormeld besluit met de daarin vervatte overeenkomst, en vertaling daarvan, achter deze Resolutie in het Gouvernements-blad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, *den* 22 *Mei* 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur;

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(No. 9.) ***BESLUIT** van den 15n. Februarij 1857; bepalende de plaatsing in het* Staatsblad *van de overeenkomst tusschen* Nederland *en het Groot-Hertogdom* Mecklemburg Schwerin *gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten van dat Groot Hertogdom in de voornaamste havens der Nederlandsche overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de overeenkomst tusschen *Nederland* en het Groot-Hertogdom *Mecklemburg Schwerin* op den 25n. September / 1n. November 1856, door de wederzijdsche gevolmagtigden gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten van het Groot Hertogdom in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

VERTALING.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, de vriendschapsbanden, die tusschen het Koningrijk der Nederlanden en het Groot Hertogdom Mecklemburg Schwerin bestaan, wenschende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen, die zoo gelukkig tusschen de beide natien tot stand zijn gebragt, de meest mogelijke uitbreiding willende verzekeren, heeft, ten einde dat doel te bereiken, en om te voldoen aan het verlangen, door de Regering van Z. K. H. den Groot Hertog van Mecklemburg Schwerin, te kennen gegeven, toegestemd in het toelaten van Mecklemburgsche consuls in de voornaamste havens der Nederlandsche kolonien, onder voorbehoud evenwel deze vergunning tot het onderwerp te maken eener uitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de regten, verpligtingen en vrijdommen dier consuls in de gezegde kolonien duidelijk en naauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde heeft Z. M. de Koning der Nederlanden benoemd jonkheer Daniel Theodore Gevers van Endegeest, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, commandeur der orde van Wasa van Zweden, ridder der orde van St. Anna, 2de klasse, met diamanten, Hoogstdeszelfs Staatsraad en Minister van Buitenlandsche Zaken, en

den heer Pieter Mijer, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstdeszelfs Minister van Kolonien;

en Z. K. H. de Groot-Hertog van Mecklemburg Schwerin,

den heer Jan Adolf Karel graaf van Bulow, ridder der 1ste klasse van den Rooden Adelaar van Pruissen, Hoogstdeszelfs Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken, enz., enz., enz.

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas voulant resserer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et le Grand Duché de Mecklembourg Schwerin, et assurer aux relations de commerce si heureusement établies entre les deux nations le développement le plus ample possible, a pour atteindre ce but, et pour satisfaire au désir exprimé par le Gouvernement de S. A. R. le Grand Duc de Mecklembourg Schwerin, consenti à admettre des consuls Mecklembourgeois dans les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise les droits, devoirs et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A cet effet, Sa Majesté le Roi des Pays Bas a nommé,

Messire Daniel Théodore Gevers d'Endegeest, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, commandeur de l'ordre de Wasa de Suède, chevalier de l'ordre de St. Anne, 2de classe, avec les insignes en diámants, Son conseiller d'État et Ministre des Affaires Etrangères, et le Sieur Pierre Myer, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des Colonies;

et S. A. R. le Grand Duc de Mecklembourg Schwerin, le sieur Jean Adolphe Charles Comte de Bulow, chevalier de première classe de l'ordre de l'Aigle Rouge de Prusse, Son Ministre d'État et des Affaires Étrangères etc., etc., etc.

Die, na elkander hunne volmagten te hebben medegedeeld, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1.

Er worden Mecklemburgsche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten toegelaten in al de havens van de Overzeesche bezittingen of kolonien der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2.

De Mecklemburgsche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten worden beschouwd als handelsagenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consulair arrondissement.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3.

De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, 't welk zoo spoedig mogelijk door den gouverneur der kolonie zal worden mede onderteekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren van allen rang regt op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants :

Art. 1.

Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Mecklembourgeois seront admis dans tous les ports des possessions d'outre-mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Mecklembourgeois sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leurs nationaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils sont sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3.

Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions, et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en dûe forme au Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exéquatur, qui sera aussi promptement que possible, contresigné par le gouverneur de la colonie, les dits fonctionnaires consulaires de tous grades auront droit à la protection du gouvernement, et à l'assistance des autorités locales pour le libre exercice de leurs fonctions.

De Regering behoudt zich, bij het verleenen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit weder in te trekken of door den gouverneur der kolonie te doen intrekken met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4.

De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn geregtigd boven de buitendeur hunner consulaten het wapen van hunne regering te plaatsen, met het opschrift: Consulaat van Mecklemburg-Schwerin.

Het is uitdrukkelijk verstaan dat dit uitwendig teeken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kunnende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5.

Het staat echter vast dat de archiven en bescheiden betreffende de consulaire zaken, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zijn met geenerhande diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvrage, die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt door tusschenkomst van den diplomatieken agent, te 's Gravenhage gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent, en in spoed vereischende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvrage doen aan den gouverneur der kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende, en de redenen uiteenzettende waarom de aanvrage niet aan de onderge-

Le gouvernement, en accordant l'exéquatur, se réserve la faculté de le retirer ou faire retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4.

Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au dessus de la porte extérieure de leur maison, un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: consulat de Mecklembourg Schwerin. Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5.

Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires seront protégés contre toute recherche, et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte, les visiter, les saisir ou s'en enquérir.

Art. 6.

Les consuls-généraux, consuls, vice consuls et agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique. Toute demande à adresser au gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par l'entremise de l'agent diplomatique résidant à la Haye. A défaut d'un tel agent, et en cas d'urgence, le consul général, consul ou vice-consul peut faire lui-meme la demande au gouverneur de la colonie, en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne saurait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes antérieurement adressées à ces autorités,

schikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende dat de vroegere aanvragen aan deze overheden zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7.

De consuls-generaal en de consuls zijn bevoegd consulaire agenten te benoemen in de havens vermeld in art. 1.

De consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn Nederlandsche onderdanen, Hamburgers, of onderdanen van elk ander land, gevestigd of kunnende, volgens de bepalingen der plaatselijke wetten, worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar de consulaire agent wordt aangesteld.

Deze consulaire agenten, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den gouverneur der kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven door den consul onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De gouverneur der kolonie kan in ieder geval de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agenten ontnemen, onder mededeeling der redenen van zoodanigen maatregel aan den consul generaal of consul.

Art. 8.

De paspoorten, door consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of geviseerd, ontslaan geenszins van de verpligting om zich te voorzien van al de stukken door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de kolonien gevorderd.

Het regt om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den gouverneur der kolonie voorbehouden.

seraient restées sans effet.

Art. 7.

Les consuls-généraux et les consuls ont la faculté de nommer des agents consulaires dans les ports mentionnés à l'art. 1.

Les agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, des Hambourgeois, ou des nationaux de tout autre pays, résidant ou pouvant aux termes des lois locales, être admis à fixer leur résidence dans le port, où l'agent consulaire sera nommé. Ces agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du gouverneur de la colonie, seront munis d'un brévet délivré par le consul, sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le gouverneur de la colonie peut en tout cas retirer aux agents consulaires, en communiquant au consul-général ou consul, les motifs d'une telle mesure, l'approbation dont il vient d'être parlé.

Art. 8.

Les passeports délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales, pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au gouverneur de la colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu auquel serait délivré un passeport.

Art. 9.

Wanneer een Mecklemburgsch schip op de kusten van een der Nederlandsche kolonien komt te stranden, neemt, bij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consul generaal, consul, vice consul of consulaire agent, aanwezig ter plaatse van den schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles wat daartoe behoort.

Bij afwezendheid van den consul generaal, consul, vice-consul of consulairen agent, neemt de Nederlandsche overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 10.

De consuls generaal, consuls, vice consuls en consulaire agenten kunnen, voor zoover de uitlevering van deserteurs van Mecklemburgsche koopvaardij- of oorlogs schepen bij tractaat is bedongen, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanhouden, gevangen nemen en in verzekerde bewaring houden van deserteurs dier schepen; zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits uit de scheepsregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgeëischte personen behoord hebben tot de manschap.

Wanneer de opeisching op deze wijze is gestaafd, wordt de uitlevering toegestaan. De plaatselijke overheid is gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de uitlevering der deserteurs geschiede.

Na hunne aanhouding worden deze deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen, op aanvrage en op kosten van degenen die hen opeischen, worden opgesloten in de openbare ge-

Art. 9.

Lorsqu'un navire Mecklembourgeois viendra à échouer sur les côtes d'une des colonies Néerlandaises, le consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra, en l'absence ou du consentement du capitaine, toutes les mesures nécessaires et propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, les autorités Néerlandaises du lieu où le navire aura échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 10.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires peuvent, pour autant que l'extradition de déserteurs des navires Mecklembourgeois, marchands ou de guerre, a été stipulé par traité, requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs de ces navires; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents, et réclameront les dits déserteurs par écrit, en prouvant par les régistres du navire, les rôles d'équipage, ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages. La réclamation étant appuyée de cette manière, l'extradition sera accordée.

Les autorités locales seront tenues à exercer toute l'autorité quelles possèdent, afin que l'arrestation des déserteurs ait lieu. Ces déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits fonctionnaires consulaires et pourront être écroués dans les prisons publiques à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, afin d'être dirigés sur les navires auxquels ils appartiennent, ou

vangenissen, ten einde te worden gezonden naar de schepen waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien zij echter binnen drie maanden na den dag hunner aanhouding niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld en kunnen zij om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast dat, indien de deserteur bevonden werd eenige misdaad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokken regtbank uitspraak hebbe gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 11.

Wanneer een Mecklemburgsch onderdaan komt te overlijden zonder bekende erfgenamen of uitersten wilsuitvoerder na te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten hebben als zoodanig, voor zoo ver de Mecklemburgsche wetgeving zulks toelaat, het regt om tot scheidsmannen te worden benoemd in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap der Mecklemburgsche schepen mogten ontstaan, en zulks zonder tusschenkomst der plaatselijke overheid, ten zij het gedrag der manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten den bijstand inroepen der gezegde overheid, om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

sur d'autres navires de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans les trois mois à partir du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou contravention, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal saisi de l'affaire ait rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 11.

Lorsqu'un citoyen Hambourgeois vient à décéder, sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 12.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ont, en cette qualité, pour autant que la législation Hambourgeoise le permet, le droit d'être nommés arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages de navires Hambourgeois, et ce, sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requièrent l'assistance des dites autorités pour mettre leurs décisions à exécution ou en maintenir l'autorité. Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties

Het staat echter vast dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van uitspraak door scheidsmannen der twistende partijen het regt niet ontneemt om daarvan, na hunne terugkomst, bij de regterlijke magt van hun eigen land in hooger beroep te komen, wanneer de wetgeving van dit laatste haar dat regt toekent.

Art. 13.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogenblik hunner benoeming, niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koningrijk der Nederlanden of zijne kolonien, en die, behalve die van consul, geen betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoover in het Groot-Hertogdom Mecklemburg-Schwerin dezelfde gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en daarenboven van alle lands of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personelen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer uitstrekken tot de in en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul, eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan eene consulaire betrekking waar te

en litige du droit d'en appeler, à leur retour, aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce dernier leur reconnait ce droit.

Art. 13.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce, outre leurs fonctions consulaires, sont, pour autant que dans le Grand Duché de Mecklembourg Schwerin les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls et vice-consuls des Pays Bas, exempts du logement militaire, de l'impôt personnel, et de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considérés être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autres impôts indirects ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de supporter et de payer, comme les sujets Néerlandais et autres habitants, les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées

nemen, door de Regering der vrije en Hanzeestad Hamburg opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen, van welken aard ook, te voldoen.

Art. 14.

De Hamburgsche consuls generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten genieten in de Nederlandsche kolonien alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoordeelde natie mogten worden toegestaan.

Art. 15.

De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van twee maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog één jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben onderteekend en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage / Hamburg den zestienden / dertigsten dag der maand Januarij van het jaar Onzes Heeren een duizend acht honderd zeven en vijftig.

(*get.*) GEVERS VAN ENDEGEEST. (*get.*) P. MIJER. (*get.*) C. H. MERCK.
(*L. S.*) (*L. S.*) (*L. S.*)

par le gouvernement de la ville libre et Anséatique de Hambourg, sont obligés d'acquitter toutes les impositions ou contributions, de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 14.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Hambourgeois jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pourraient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 15.

La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de deux mois, ou plus-tôt, si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années, son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à la Haye / Hambourg le seizième / trentième jour du mois de Janvier de l'an de grâce mil huit cent cinquante sept.

(*get.*) GEVERS D'ENDEGEEST. (*get.*) P. MIJER. (*get.*) C. H. MERCK.
(*L. S.*) (*L. S.*) (*L. S.*)

Gelet dat de uitwisseling der akten van bekrachtiging, door Ons den 11den Maart en door den Senaat der vrije en Hanzeestad *Hamburg* den 30sten Maart 1857 geteekend, op den 1sten April daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 10den April 1857, no. 22;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen; dat dit besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 11den April 1857.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

GEVERS VAN ENDEGEEST.

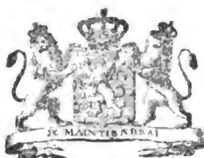
Uitgegeven den *acht en twintigsten* April 1857.

De Directeur van het Kabinet des Konings,

DE KOCK.

Gedrukt bij J. C. MULLER AZ.

Ao. 1857. **No. 11.**

Gouvernements-Blad.

PUBLICATIE

van den 23n. Junij 1857;

houdende eenige uitbreiding van de Publicatie dd. 12 | 15 Mei 1857 Gouv. blad No. 6, betreffende het dekken van gebouwen of repareren van daken met onbrandbare stoffen.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GENERAAL-MAJOOR TITULAIR,
GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat de bepalingen der Publicatie van 12 | 15 Mei 1857 G. B. No. 6, *houdende voorzieningen ter voorkoming zooveel doenlijk van brand*, voor zooveel betreft het dekken van gebouwen of repareren van daken, in het algemeen belang behooren te worden uitgestrekt tot het gedeelte van *Paramaribo*, begrensd door de *Steenbakkers gracht*, de *Rust en Vrede straat*, de *Sommelsdijksche kreek* en de *Zwartenhovenbrug straat*, op welk gedeelte ook van toepassing waren de verordeningen welke bij gemelde Publicatie zijn ingetrokken geworden;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan,

te bepalen:

Eenig Artikel.

In het gedeelte van *Paramaribo*, begrensd door de *Steenbakkers gracht*, de *Rust en Vrede straat*, de *Sommelsdijksche kreek* en de *Zwartenhovenbrug straat*, mogen geene huizen, woningen of gebouwen, overdekt worden, en geene daken geheel of gedeeltelijk vernieuwd of gerepareerd worden, anders dan met pannen, tigchels, leijen of andere onbrandbare stoffen, op verbeurte door den eigenaar van eene boete van *Honderd Gulden;*

welke boete telken drie maanden, tot dat de tot dekking, vernieuwing of reparatie gebezigde brandbare stoffen zullen zijn weggenomen, op nieuw wordt verbeurd.

De Artikelen 4 en 5 der aangehaalde Publicatie zijn ten deze mede van toepassing.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geïnsereerd.

Paramaribo, *den* 23 *Junij* 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd, den 24 Junij 1857.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gedrukt bij J. C. MULLER AZ.

Ao. 1857. No. 12.

Gouvernements-Blad.

PUBLICATIE

van den 25n. Junij 1857;

betreffende de waarneming van het Openbaar Ministerie namens den Procureur Generaal.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GENERAAL-MAJOOR TITULAIR,
GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat door het Koninklijk Besluit van den 16n. November 1856 No. 45, houdende benoeming van een Kommies bij het parket van den Procureur Generaal, bereids eenige wijziging is gebragt in de Publicatie van den 26 | 28 April 1856 G. B. No. 2;

En willende deze benoeming doen strekken tot verlig-

ting van de vele werkzaamheden, aan den Procureur Generaal opgedragen;

Gezien de Instructie van den Procureur Generaal, opgenomen in de Publicatie van den 22n. Maart 1843 G. B. No. 2; — alsmede de Publicatie van den 26 | 28 April 1856 G. B. No. 2;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Artikel 1.

Bij ampliatie der slotbepaling van § *a* van het eenig artikel der laatst aangehaalde Publicatie, wordt aan den Procureur Generaal de bevoegdheid verleend om aan den Kommies ten zijnen parkette, zoo dikwerf hij zulks raadzaam zal achten, op te dragen de waarneming van het Openbaar Ministerie.

Art. 2.

De voormelde Kommies zal de bevelen tot dagvaarding, requisitoiren en verdere stukken onderteekenen, als: *de ambtenaar ten deze belast met de waarneming van het Openbaar Ministerie namens den Procureur Generaal.*

Art. 3.

In alle gevallen blijft de Gouverneur bevoegd, tot speciale qualificatien, om bij ontstentenis of verhindering van den Procureur Generaal, het Openbaar Ministerie waar te nemen.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afge-

kondigd en in het Gouvernementsblad geïnsereerd.

Paramaribo, *den* 25 *Junij* 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements - Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd, den 26 Junij 1857.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gedrukt bij J. C. MULLER AZ.

Ao. 1857. No. 13.

Gouvernements-Blad.

PUBLICATIE

van den 25n. Junij 1857;

houdende eenige voorzieningen tegen vagebonden en weggeloopen Slaven.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GENERAAL-MAJOOR TITULAIR, GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat alzoo *vagebonden en weggeloopen slaven*, zich meermalen te Paramaribo en in zijne buitenwijken, op erven en binnen woningen, dikwijls zonder voorkennis van dier eigenaren of bewoners, ophouden,

in het algemeen belang voorzieningen worden gevorderd, waardoor zoodanige voor de openbare orde en veiligheid gevaarlijke personen, aangehouden en zooveel doenlijk onschadelijk gemaakt kunnen worden;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Artikel 1.

De Procureur Generaal is bevoegd, om, wanneer bij hem gegrond vermoeden bestaat, dat zich op eenig erf of bin-

nen eenige woning te Paramaribo of in zijne buitenwijken, een of meer personen bevinden, welke vagebonden of weggeloopen slaven zijn, in persoon of vertegenwoordigd door den prov. Commissaris van Politie, daartoe schriftelijk door hem gemagtigd, aldaar binnen te treden en deswege een naauwkeurig onderzoek, — des noodig achtende, na afzetting zoowel van dat erf als van de aangrenzende erven, — in te stellen, en elk, die hem verdacht voorkomt en die het ongunstige vermoeden te zijnen aanzien niet ten genoege van den Procureur Generaal of van den prov. Commissaris van Politie wegruimt, voorloopig aan te houden en in verzekerde bewaring te stellen.

Verzet tegen het onderzoek of de aanhouding wordt gestraft met eene geldboete van *Een Honderd* tot *Vijf Honderd Gulden*, onverminderd de bevoegdheid om des noods de sterke hand te bezigen.

Art. 2.

Vagebonden in den zin dezer Publicatie, zijn vrije personen, die noch vaste woonplaats, noch middelen van bestaan hebben, en geenerlei ambacht of beroep gewoon zijn uit te oefenen.

Art. 3.

De in verzekerde bewaring gestelde, wordt *uiterlijk den achtsten dag* na de aanhouding, door den Procureur Generaal gebragt voor het Collegie van Kleine Zaken, hetwelk, met het minst mogelijke verwijl, beslist, of zoodanig persoon *al* dan *niet* vagebond is.

Bij het vonnis, waarbij beslist wordt, dat iemand geen vagebond is, wordt tevens zijne invrijheidstelling bevolen. Het Collegie kan deze invrijheidstelling bevelen bij voorraad, niettegenstaande hooger beroep.

Art. 4.

De in verzekerde bewaring gestelde, niet binnen den in het vorige artikel bepaalden tijd voor het Collegie gebragt, wordt van regtswege, en zonder eenigen anderen form in vrijheid gesteld.

Art. 5.

Degene, die door den regter verklaard wordt vagebond te zijn, wordt door het administratief gezag te werk gesteld volgens het bepaalde in de art. 8 en 9 der Publicatie van den 3n. October 1844, Gouvernements Blad No. 5.

Art. 6.

Op slaven, die, ingevolge art. 1, als wegloopers worden aangehouden en in verzekerde bewaring gesteld, blijven de bestaande bepalingen van toepassing.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geïnsereerd.

Paramaribo, den 25 Junij 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

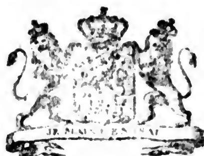
Gepubliceerd den 26 Junij 1857.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gedrukt bij J. C. MULLER AZ.

Ao. 1857. No. 14.

Gouvernements-Blad.

RESOLUTIE

van den 16n. Julij 1857 No. 934;

betreffende de uitbetaling van tractementen, verloftractementen, pensioenen, onderstanden en dergelijken, bij overlijden van Ambtenaren.

DE GENERAAL MAJOOR TITULAIR,
GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*,

Gelezen hebbende de missives van den Minister van Kolonien, ddo. 16 October ao. po. La. B No. 15 | 245 en 1 Mei j. l. La. B No. 3 | 96;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Ter algemeene kennis te brengen:

dat ingevolge Koninklijk Besluit voortaan de tractementen, verloftractementen, pensioenen, onderstanden en dergelijken van West-Indische Ambtenaren, bij hun overlijden, over de loopende maand voluit zullen worden uitbetaald;

en dat mitsdien is vervallen § 3 der Gouvernements-resolutie van den 25 Augustus 1852 No. 1073 (Gouvernements-blad No. 10).

En zal deze Resolutie in het Gouvernements-blad worden geïnsereerd.

Paramaribo, *den* 16 *Julij* 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gedrukt bij J. C. Muller Az.

Ao. 1857. **No. 15.**

Gouvernements-Blad.

RESOLUTIE

van den 27n. Augustus 1857 No. 1093;

betreffende den afstand aan het Gouvernement van een vijfde gedeelte, na aftrek der kosten van exploitatie, van alle mineralen, in deze Kolonie gevonden wordende.

DE GENERAAL MAJOOR TITULAIR, ADJUDANT VAN DEN KONING IN BUITENGEWONE DIENST, GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*,

Gelezen hebbende de ministeriele missive van den 6n. Junij jl. La. B No. 10 | 127, en het daarbij gevoegd afschrift van het Koninklijk besluit van den 21n. Mei te voren No. 52;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Ter algemeene kennis te brengen, dat bij voormeld besluit is goedgekeurd de Publicatie van den 19n. December 1855 (Gouvernements-blad No. 18), *bepalende dat van alle mineralen, in deze Kolonie gevonden wordende, door den eigenaar, een vijfde gedeelte, na aftrek der kosten van ex-*

ploitatie, *aan het Gouvernement moet worden afgestaan*, met dien verstande echter, dat deze verordening niet toepasselijk zal zijn op gronden, vóór de afkondiging derzelve, in allodialen eigendom afgestaan.

En zal deze Resolutie in het Gouvernements-blad worden geplaatst.

Paramaribo, *den* 27 *Augustus* 1857.

C. P. SCHIMPF.

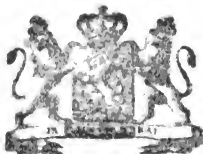
Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.

Ao. 1857. No. 16.

Gouvernements-Blad.

RESOLUTIE

van den 3n. November 1857 No. 1408;

bepalende de plaatsing in het Gouvernements blad van het Koninklyk besluit van den 20n. Augustus 1857, Staatsblad No. 104, en van de daarin vervatte overeenkomst tusschen Nederland *en* Turkije *gesloten tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van de* Verhevene Porte, *in de voornaamste havens der* Nederlandsche Overzeesche bezittingen *zullen worden toegelaten.*

DE GENERAAL MAJOOR TITULAIR, ADJUDANT VAN DEN KONING IN BUITENGEWONE DIENST, GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*,

Ontvangen hebbende bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien van den 22 September jl. La. H No. 10 | 222, ter afkondiging, een exemplaar van het Koninklijk besluit van den 20 Augustus 1857 (Staatsblad No. 104), bepalende de plaatsing in het Staatsblad der Overeenkomst tusschen *Nederland* en *Turkije* gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van de *Verhevene Porte*, in de voornaamste havens der

Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten,

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat het vermeld besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, achter deze Resolutie in het Gouvernements-blad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, *den* 3 *November* 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(No. **104**.) **BESLUIT** *van den 20sten Augustus* 1857, *bepalende de plaatsing in het* Staatsblad *der overeenkomst tusschen* Nederland *en* Turkije *gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van de* Verhevene Porte, *in de voornaamste havens der* Nederlandsche Overzeesche bezittingen *zullen worden toegelaten.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de overeenkomst tusschen *Nederland* en *Turkije*, op den 24sten October 1856 door de wederzijdsche gevolmagtigden te *'s Gravenhage* gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van de Verhevene Porte in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten en welke overeenkomst luidt als volgt:

VERTALING.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, de vriendschapsbanden die tusschen het Koningrijk der Nederlanden en het Ottomanische Rijk bestaan, wenschende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen, die zoo gelukkig tusschen de beide natien tot stand zijn gebragt, de meest mogelijke uitbreiding willende verzekeren, heeft, ten einde dat doel te bereiken en om te voldoen aan het verlangen, door de Regering van Zijne Keizerlijke Majesteit den Sultan te kennen gegeven, toegestemd in het toelaten van consuls der Verhevene Porte in de voornaamste havens der Nederlandsche kolonien, onder voorbehoud evenwel, deze vergunning tot het onderwerp te maken eener uitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de regten, verpligtingen en vrijdommen dier consuls in de gezegde kolonien duidelijk en naauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden benoemd:

Jonkheer Daniel Theodore Gevers van Endegeest, kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, kommandeur der orde van Wasa van Zweden, ridder der orde van St. Anna, 2de klasse, met diamanten, Hoogstdeszelfs Staatsraad en Minister van Buitenlandsche Zaken, en den heer Pieter Mijer, kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstdeszelfs Minister van Kolonien;

en Zijne Keizerlijke Majesteit de Sultan,

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et l'Empire Ottoman, et assurer aux relations de commerce si heureusement établies entre les deux nations, le développement le plus ample possible, a pour atteindre ce but et pour satisfaire au désir, exprimé par le Gouvernement de Sa Majesté Impériale le Sultan, consenti à admettre des consuls de la Sublime Porte dans les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise les devoirs, droits et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A cet effet Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé:

Messire Daniel Théodore Gevers d'Endegeest, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, commandeur de l'ordre de Wasa de Suède, chevalier de l'ordre de Ste. Anne, 2de classe, avec les insignes en diamants, Son conseiller d'État et Ministre des Affaires Étrangères, et le sieur Pierre Mijer, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des Colonies;

et Sa Majesté Impériale le Sultan;

Prins Constantijn Caradja, Staatsambtenaar van den eersten rang, Buitengewoon Gezant en Gevolmagtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, opgenomen in de Keizerlijke orde van de Migidiqié, 4de klasse, grootkruis der Koninklijke orde van Isabella la Catolica van Spanje, grootkruis der Guelphen orde van Hannover, groot-officier van het Legioen van Eer, commandeur der Koninklijke orde van St. Ferdinand van Napels, commandeur der Koninklijke orde van Burgerlijke Verdienste der Kroon van Beijeren;

die, na elkander hunne volmagten, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, te hebben medegedeeld, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1.

Er worden consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van de Verhevene Porte toegelaten in al de havens van de overzeesche bezittingen of kolonien der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van de Verhevene Porte worden beschouwd als handelsagenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten in de havens van het resort van hun consulair arrondissement.

Zij zijn onderworpen zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

le Prince Constantin Caradja, fonctionnaire de premier ordre, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, décoré de l'Ordre Impérial du Migidiqié de 4ème classe, grand-croix de l'ordre Royal d'Isabelle la Catholique d'Espagne, grand-croix de l'ordre des Guelphes de Hanovre, grand-officier de la Légion d'Honneur, commandeur de l'ordre Royal de St. Ferdinand de Naples, commandeur de l'ordre Royal du Mérite Civil de la Couronne de Bavière;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoir, trouvés en bonne et dùe forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires de la Sublime Porte seront admis dans tous les ports des possessions d'outre-mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires de la Sublime Porte sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leurs nationaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils sont sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3.

De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten, en het genot te hebben van de vrijdommen die daaraan verbonden zijn, leggen aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, 't welk zoo spoedig mogelijk door den gouverneur der kolonie zal worden mede-onderteekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren van allen rang regt op de bescherming der regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verleenen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit weder in te trekken of door den gouverneur der kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4.

De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, zijn geregtigd boven de buitendeur hunner consulaten het wapen van hunne regering te plaatsen, met het opschrift: »Consulaat van de Verhevene Porte."

Het is uitdrukkelijk verstaan dat dit uitwendig teeken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kunnende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5.

Het staat echter vast dat de archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de be-

Art. 3.

Les consuls généraux, consuls et vice-consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions, et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en dûe forme au Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays Bas.

Après avoir obtenu l'exéquatur, qui sera aussi promptement que possible, contresigné par le gouverneur de la colonie, les dits fonctionnaires consulaires de tous grades auront droit à la protection du gouvernement et à l'assistance des autorités locales pour le libre exercice de leurs fonctions.

Le gouvernement, en accordant l'exéquatur, se réserve la faculté de le retirer ou faire retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4.

Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: » Consulat de la Sublime Porte." Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5.

Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires seront protégés contre toute recherche, et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne

voegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zijn met geenerhande diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvrage die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt door tusschenkomst van den diplomatieken agent, te 's Gravenhage gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent, en in spoedvereischende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvrage doen aan den gouverneur der kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende, en de redenen uiteenzettende waarom de aanvrage niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende dat de vroegere aanvragen aan deze overheden zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7.

De consuls-generaal en de consuls zijn bevoegd consulaire agenten te benoemen in de havens, vermeld in art. 1.

De consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn Nederlandsche onderdanen, Ottomanische onderdanen of onderdanen van elk ander land, gevestigd of kunnende, volgens de bepalingen der plaatselijke wetten, worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar de consulaire agent wordt aangesteld.

Deze consulaire agenten, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den gouverneur der kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven door den consul, onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte, les visiter, les saisir ou s'en enquérir.

Art. 6.

Les consuls-généraux, consuls, vice consuls et agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique. Toute demande à adresser au gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par l'entremise de l'agent diplomatique résidant à la Haye. A défaut d'un tel agent, et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au gouverneur de la colonie, en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne pourrait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7.

Les consuls-généraux et les consuls ont la faculté de nommer des agents consulaires, dans les ports mentionnés à l'art. 1.

Les agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, des sujets Ottomans, ou des nationaux de tout autre pays, résidant ou pouvant, aux termes des lois locales, être admis à fixer leur résidence dans le port, où l'agent consulaire sera nommé. Ces agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du gouverneur de la colonie, seront munis d'un brevet délivré par le consul, sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

De gouverneur der kolonie kan in ieder geval de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agenten ontnemen, onder mededeeling der redenen van zoodanigen maatregel aan den consul-generaal of consul.

Art. 8.

De paspoorten, door consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of geviseerd, ontslaan geenszins van de verpligting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de kolonien gevorderd.

Het regt om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 9.

Wanneer een Ottomanisch schip op de kusten van een der Nederlandsche kolonien komt te stranden, neemt, bij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, consul, vice consul of consulaire agent, aanwezig ter plaatse van den schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles wat daartoe behoort.

Bij afwezendheid van den consul-generaal, consul, vice-consul of consulairen agent, neemt de Nederlandsche overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen, bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 10.

De consuls generaal, consuls, vice-consuls en consulaire

Le gouverneur de la colonie peut en tout cas retirer aux agents consulaires, en communiquant au consul-général ou consul, les motifs d'une telle mesure, l'approbation dont il vient d'être parlé.

Art. 8.

Les passeports, délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade, ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales, pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au gouverneur de la colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu auquel serait délivré un passeport.

Art. 9.

Lorsqu'un navire Ottoman viendra à échouer sur les côtes d'une des colonies Néerlandaises, le consul général, consul, vice-consul ou agent consulaire, présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence ou du consentement du capitaine, toutes les mesures nécessaires et propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul général, consul, vice-consul ou agent consulaire, les autorités Néerlandaises du lieu où le navire aura échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 10.

Les consuls-généraux, consuls, vice consuls et agents

agenten kunnen, voor zoover de uitlevering van deserteurs van Ottomanische koopvaardij- of oorlogsschepen bij tractaat is bedongen, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanhouden, gevangen nemen en in verzekerde bewaring houden van deserteurs dier schepen; zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits uit de scheepsregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgeëischte personen behoord hebben tot de manschap.

Wanneer de opeisching op deze wijze is gestaafd, wordt de uitlevering toegestaan. De plaatselijke overheid is gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de uitlevering der deserteurs geschiede.

Na hunne aanhouding worden deze deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren en kunnen, op aanvrage en op kosten van degenen die hen opeischen, worden opgesloten in de openbare gevangenissen, ten einde te worden gezonden naar de schepen waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien zij echter binnen drie maanden na den dag hunner aanhouding niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld en kunnen zij om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast dat, indien de deserteur bevonden werd eenig misdaad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokken regtbank uitspraak hebbe gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

consulaires peuvent, pour autant que l'extradition de déserteurs des navires Ottomans, marchands ou de guerre, a été stipulé par traité, requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs de ces navires; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents, et réclameront les dits déserteurs par écrit, en prouvant par les régistres du navire, les rôles d'équipage, ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient parties des équipages. La réclamation étant appuyée de cette manière, l'extradition sera accordée

Les autorités locales seront tenues à exercer toute l'autorité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation des déserteurs ait lieu. Ces déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits fonctionnaires consulaires et pourront être écroués dans les prisons publiques à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, afin d'être dirigés sur les navires auxquels ils appartiennent, ou sur d'autres navires de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans les trois mois à partir du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou contravention, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal saisi de l'affaire ait rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 11.

Wanneer een Ottomanisch onderdaan komt te overlijden zonder bekende erfgenamen of uitersten wilsuitvoerder na te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten hebben als zoodanig, voor zoover de wetgeving van het Ottomanische rijk zulks toelaat, het regt om tot scheidsmannen te worden benoemd in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap der Ottomanische schepen mogten ontstaan, en zulks zonder tusschenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten den bijstand inroepen der gezegde overheid, om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van uitspraak door scheidsmannen, der twistende partijen het regt niet ontneemt om daarvan, na hare terugkomst, bij de regterlijke magt van hun eigen land in hooger beroep te komen, wanneer de wetgeving van dit laatste haar dat regt toekent.

Art. 13.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire

Art. 11.

Lorsqu'un sujet Ottoman vient à décéder, sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises chargées, selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 12.

Les consuls-généraux, consuls, vice consuls et agents consulaires ont, en cette qualité, pour autant que la législation de l'Empire Ottoman le permet, le droit d'être nommés arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires Ottomans, et ce sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-géneraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requièrent l'assistance des dites autorités pour mettre leurs décisions à exécution ou en maintenir l'autorité. Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige, du droit d'en appeler, à leur retour, aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce dernier leur reconnait ce droit.

Art. 13.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents

agenten, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogenblik hunner benoeming, niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koningrijk der Nederlanden of zijne kolonien, en die, behalve die van consul, geene betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoover in het Ottomanische rijk dezelfde gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belastingen en daarenboven van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personelen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer uitstrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul, eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan eene consulaire betrekking waar te nemen door de Ottomanische regering opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen van welken aard ook, te voldoen.

Art. 14.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van de Verhevene Porte genieten in de Neder-

consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce, outre leurs fonctions consulaires, sont, pour autant que dans l'Empire Ottoman les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls et vice-consuls des Pays-Bas, exempts du logement militaire, de l'impôt personnel, et de plus de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considérées être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autres impôts indirects ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de supporter et de payer, comme les sujets Néerlandais et autres habitants, les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le gouvernement Ottoman, sont obligés d'acquitter toutes les impositions ou contributions, de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 14.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires de la Sublime Porte jouiront de tous les autres

landsche kolonien alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoordeelde natie mogten worden toegestaan.

Art. 15.

De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van twee maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog één jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben onderteekend en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, den vier en twintigsten dag der maand October van het jaar Onzes Heeren een duizend acht honderd zes en vijftig.

(get.) GEVERS VAN ENDEGEEST. *(get.)* P. MIJER. *(get)* Pr. C. CARADJA.

(L. S.) *(L. S.)* *(L. S.)*

privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pourraient par la suite être accordées aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 15.

La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de deux mois, ou plus-tôt, si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années, son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à la Haye, le vingt quatrième jour du mois d'Octobre de l'an de grâce mil huit cent cinquante six.

(get.) GEVERS D'ENDEGEEST. *(get.)* P. MIJER. *(get.)* le Pr. C. CARADJA.

(*L. S.*) (*L. S.*) (*L. S.*)

Gelet dat de uitwisseling der akten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst, door Ons den 29sten Nov

vember 1856, en door Zijne Keizerlijke Majesteit den Sultan den 20sten April 1857 geteekend, op den 7den Augustus daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 18den Augustus 1857, No. 20;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Het Loo, den 20sten Augustus 1857.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

GEVERS VAN ENDEGEEST.

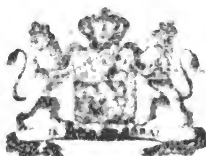
Uitgegeven den *vijftienden* September 1857.

De Directeur van het Kabinet des Konings,

DE KOCK.

Gedrukt bij J. C. Muller Az.

Ao. 1857. **No. 17.**

Gouvernements-Blad.

RESOLUTIE

van den 9n. December 1857 No. 1599;

bepalende de plaatsing in het Gouvernements blad van het Koninklyk besluit van den 15n. September 1857, Staatsblad No. 110, en van de daarin vervatte overeenkomst tusschen Nederland *en* Portugal *gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten der beide rijken in de voornaamste havens der wederzijdsche* Overzeesche bezittingen *zullen worden toegelaten.*

DE GENERAAL MAJOOR TITULAIR, ADJUDANT VAN DEN KONING IN BUITENGEWONE DIENST, GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*,

Ontvangen hebbende bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien, van den 19 October jl. La. H No. 37 | 243, ter afkondiging, een exemplaar van het Koninklijk besluit van den 15n. September 1857 (Staatsblad No. 110), bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de Overeenkomst tusschen *Nederland* en *Portugal* gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten der beide rijken, in de voornaamste havens der

wederzijdsche *Overzeesche bezittingen* zullen worden toegelaten;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat het vermeld besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, achter deze Resolutie in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 9n. December 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD

VAN HET

KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(No. 110.) ***BESLUIT*** *van den* 15*den September* 1857, *bepalende de plaatsing in het* Staatsblad *van de overeenkomst tusschen* Nederland *en* Portugal *gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de Consulaire Agenten der beide rijken in de voornaamste havens der wederzijdsche* Overzeesche bezittingen *zullen worden toegelaten.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de overeenkomst tusschen *Nederland* en *Portugal* op den 3den Junij 1856, door de wederzijdsche gevolmagtigden te *'s Gravenhage* gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten der beide rijken in de voornaamste havens der wederzijdsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

VERTALING.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Zijne Majesteit de Koning van Portugal en der Algarven, de vriendschapsbanden die hen zoo gelukkig vereenigen wenschende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen der beide natien de meest mogelijke uitbreiding en bescherming te verzekeren, hebben erkend, dat een der meest geschikte middelen ter bereiking van dit tweeledig doel, zoude bestaan in het wederkeerig toelaten van consuls in de voornaamste havens der wederzijdsche kolonien.

Hunne Majesteiten wenschende te gelijkertijd de verpligtingen, regten en vrijdommen hunner consuls in diezelfde kolonien duidelijk en naauwkeurig te omschrijven, zijn overeengekomen te dien aanzien eene uitdrukkelijke overeenkomst aan te gaan, en hebben dien ten gevolge tot hunne gevolmagtigden benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, den heer Floris Adriaan baron van Hall, ridder grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der orde van den Witten Valk van Saxen-Weimar, der Leopolds-Orde van Belgie, der orde van den Ernestischen tak van het huis van Saxen, der Keizerlijke Russische orde van den Witten Arend en Guelphen orde van Hanover en der Keizerlijke orde van Leopold van Oostenrijk, Hoogstdeszelfs Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken, en

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, voulant resserrer les liens d'amitié qui les unissent si heureusement et assurer aux rélations commerciales des deux nations tout le développement ainsi que la plus ample protection possible, ont reconnu que l'un des moyens les plus efficaces, pour atteindre ce double but, serait d'admettre réciproquement des consuls dans les principaux ports des colonies respectives.

Leurs Majestés, désirant én même temps déterminer d'une manière claire et précise les devoirs, droits et privilèges de leurs consuls dans ces mêmes colonies, sont convenus de négocier à cet effet une convention speciale, et ont en conséquence nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, le sieur Florent Adrien baron van Hall, chevalier grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de la Couronne de chêne, de l'ordre du Faucon Blanc de Saxe-Weimar, de l'ordre de Léopold de Belgique, de l'ordre de la branche Ernestine de la maison de Saxe, de l'ordre Impérial Russe de l'Aigle Blanc, de l'ordre des Guelphes de Hanovre et de l'ordre Impérial de Léopold d'Autriche, Son Ministre d'État et des Affaires Étrangères, et

den heer Pieter Mijer, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstdezelfs Minister van Kolonien, en

Zijne Majesteit de Koning van Portugal en der Algarven den heer Joseph Maurits Corrêa Henriquez Burggraaf de Seisal, behoorende tot den raad van Zijne Majesteit den Koning van Portugal, commandeur der Orde van Christus en van die van Onze Lieve Vrouw van de ontvangenis van Villa Viçosa, grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van St. Anna en van St. Stanislas van Rusland van Leopold van Belgie, der IJzeren Kroon van Oostenrijk, van Albert den Stouten van Saxen, commandeur der Danebrogs-Orde van Denemarken, opgenomen in de Keizerlijk Ottomanische orde van Nichan-Iftihar der eerste klasse, en buitengewoon gezant en gevolmagtigd Minister van Zijne Zeergetrouwe Majesteit bij Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden,

die, na mededeeling hunner volmagten welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, de navolgende artikelen hebben vastgesteld:

Art. 1.

Er worden wederzijds consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten toegelaten in al de havens van de overzeesche bezittingen of kolonien der beide hooge contracterende partijen, die open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van Nederland en van Portugal in de kolonien van beide Staten, worden wederzijds beschouwd als

le sieur Pierre Mijer, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des Colonies; et

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, le sieur Joseph Maurice Corrêa Henriquez Vicomte de Seisal, du conseil de Sa Majesté le Roi de Portugal, commandeur de l'ordre du Christ et de celui de Notre Dame de la conception de Villa Viçosa; grand croix de l'ordre du Lion Néerlandais, des ordres de St. Anne et de St. Stanislas de Russie, de Léopold de Belgique, de la Couronne de Fer d'Autriche, d'Albert le valeureux de Saxe, commandeur de l'ordre de Danebrog de Danemark, décoré de l'ordre Impérial Ottoman de Nichan Iftihar de la première classe, et Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Très Fidèle près Sa Majesté le Roi des Pays-Bas,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoir, trouvés en bonne due forme, ont arrêté les articles suivants:

Art. 1.

Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires seront réciproquement admis dans tous les ports des possessions d'outre-mer ou colonies respectives des deux hautes parties contractantes qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2.

Les consuls-généraux consuls, vice-consuls et agents consulaires des Pays Bas et du Portugal, dans les colonies des deux États seront réciproquement considérés comme des

handelsagenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten in de havens van het ressort van hun consulair arrondissement. Zij zijn onderworpen zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3.

De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten, en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, moeten aan de Regering van het moederland, in welks kolonie zij geroepen zijn zich te vestigen, eene commissie in behoorlijken vorm overleggen.

Nadat het exequatur, het welk zoo spoedig mogelijk door den gouverneur der kolonie zal worden mede-onderteekend of geregistreerd, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren regt op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

Ingeval de hooge contracterende partijen mogten goedvinden, het exequatur, aan een consulair ambtenaar afgegeven, in te trekken, of door de gouverneurs der wederzijdsche kolonien te doen intrekken, zal zulks met opgave der redenen geschieden.

Art. 4.

De wederzijdsche consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn geregtigd boven de buitendeur hunner consulaten het wapen van hunne regering te plaatsen, met het opschrift: Consulaat of vice-consulaat van . . . .

Het is uitdrukkelijk verstaan dat dit uitwendig teeken

agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leurs nationaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire. Ils seront soumis aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résideront, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3.

Avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions, et de jouir des immunités qui y sont attachées, les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, devront produire une commission en dûe forme au Gouvernement métropolitain dans la colonie duquel ils sont appelés à résider.

Après avoir obtenu l'exéquatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné ou enrégistré par le gouverneur de la colonie, les dits agents consulaires auront droit à la protection du gouvernement et à l'assistance des autorités locales pour le libre exercice de leurs fonctions.

Dans le cas où les hautes parties contractantes jugeraient à propos de retirer ou de faire retirer par les gouverneurs des colonies respectives l'exéquatur, délivré à une autorité consulaire, le motif en sera indiqué.

Art. 4.

Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls respectifs sont autorisés à placer au-dessus de la porte extérieure de leur maison, un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: » Consulat ou Vice-Consulat de . . .

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra

nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kunnende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5.

Het staat echter vast dat de archieven en bescheiden betreffende de zaken der consulaten, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der beide landen, in de wederzijdsche kolonien gevestigd, zijn met geenerhande diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvrage die aan de Regering van een' der beide Staten moet gedaan worden, geschiedt door tusschenkomst van den diplomatieken agent te 's Gravenhage of te Lissabon gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent, en in spoedvereischende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvrage doen aan den gouverneur der kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende, en de redenen uiteenzettende waarom de aanvrage niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende dat de vroegere aanvragen aan deze overheid zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7.

De wederzijdsche consuls-generaal en consuls zijn geregtigd consulaire agenten te benoemen in de havens vermeld in art. 1 der tegenwoordige overeenkomst.

Die consulaire agenten kunnen zonder onderscheid geko-

jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5.

Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires des consulats seront protégés contre toute recherche, et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne pourra, d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en enquérir.

Art. 6.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux pays établis dans les colonies respectives ne seront investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser à l'un des deux gouvernements métropolitains devra être faite par l'entremise de l'agent diplomatique résidant à la Haye ou à Lisbonne. A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul pourra faire lui-même la demande au gouverneur de la colonie, en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne saurait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes, antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7.

Les consuls-généraux et consuls respectifs auront le droit de nommer des agents consulaires dans les ports mentionnés à l'art. 1 de la présente convention.

Ces agents consulaires pourront être indistinctement

zen worden uit de Nederlandsche en Portugesche onderdanen, of uit die van elk ander land, aan welke het overeenkomstig de wetten der kolonie vrij staat zich te vestigen in de haven, waar gezegde agenten hunne werkzaamheden moeten vervullen.

Diezelfde beambten, wier benoeming onderworpen is aan het exequatur der Regering van het moederland, of van den gouverneur der kolonie, worden door den consul-generaal of den consul, die hen benoemd heeft, voorzien van eene aanstelling.

De wederzijdsche regeringen en de gouverneur der kolonie kunnen steeds het exequatur, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agenten ontnemen, onder mededeeling der redenen van hun besluit aan den consul-generaal of consul van het district.

Art. 8.

De paspoorten, door de wederzijdsche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten afgegeven of geviseerd, ontslaan de reizigers, die daarvan houders zijn, geenszins van de verpligting om zich te voorzien van alle stukken of papieren, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de kolonien gevorderd.

De twee hooge contracterende partijen behouden aan de gouverneurs hunner kolonien uitdrukkelijk het regt voor, om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering daaruit te bevelen van personen voorzien van regelmatige paspoorten.

Art. 9.

Alle maatregelen tot berging van schepen die schipbreuk hebben geleden, gestrand of verlaten zijn, worden in de kolonien der beide Staten door de wederzijdsche

choisis parmi les sujets Néerlandais et Portugais ou parmi ceux de tout autre pays dont les lois de la colonie autoriseront la résidence dans le port où les dits agents devront exercer leur fonctions.

Ces mêmes délégués, dont la nomination devra être soumise à l'exéquatur du gouvernement métropolitain ou du gouverneur de la colonie, seront munis d'un brevet par le consul-général ou consul qui les aura institués.

Les gouvernements respectifs et le gouverneur de la colonie pourront toujours, en faisant connaître au consul-général ou consul du district les motifs de leur décision, retirer aux agents consulaires l'exéquatur dont il vient d'être parlé.

Art. 8.

Les passeports délivrés ou visés par les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires respectifs, ne dispenseront pas les voyageurs qui en seront porteurs de l'obligation de se munir des actes ou titres requis par les lois territoriales pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Les deux hautes parties contractantes réservent expressément aux gouverneurs de leurs colonies le droit d'interdire le séjour ou d'imposer la sortie de ces colonies aux individus munis de passeports réguliers.

Art. 9.

Toutes les opérations relatives au sauvetage des navires naufragés, échoués ou délaissés seront dirigées dans les colonies des deux pays par les consuls-généraux, consuls,

consuls-generaal, consuls, vice consuls en consulaire agenten, bestuurd.

De tusschenkomst der wederzijdsche plaatselijke overheden geschiedt alléén om de orde te handhaven; om te waken voor de belangen der bergers, indien zij der bemanning van de verongelukte schepen vreemd zijn, en om de uitvoering te verzekeren der bepalingen, die bij den in- en uitvoer der geredde goederen moeten worden nageleefd.

Bij afwezendheid en tot de aankomst van den consul-generaal, consul, vice-consul of consulairen agent, nemen de wederzijdsche plaatselijke overheden de noodige maatregelen tot bescherming der personen en tot redding der goederen van het verongelukte schip, overeenkomstig de wetten der kolonie.

Van de geredde goederen zullen geen in- en uitgaande regten verschuldigd zijn tenzij zij voor binnenlandsch verbruik bestemd zijn.

Art. 10.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der beide landen, in de wederzijdsche kolonien gevestigd, kunnen de hulp der plaatselijke overheid inroepen, tot het opsporen, aanhouden, en gevangen nemen der deserteurs van de oorlogs- of koopvaardijschepen hunner Natie. Zij wenden zich te dien einde schriftelijk tot de bevoegde ambtenaren door vertooning der monsterrollen of scheepsregisters, of indien het schip mogt vertrokken zijn, van behoorlijk gewaarmerkte afschriften der gezegde stukken, bewijzende, dat de personen, die zij opeischen, behoord hebben tot de manschap.

Wanneer de aanvrage aldus gestaafd is, wordt de uit-

vice-consuls et agents consulaires respectifs.

L'intervention des autorités locales respectives aura seulement lieu pour maintenir l'ordre, garantir les intérêts des sauveteurs, s'ils sont étrangers aux équipages naufragés et assurer l'exécution des dispositions à observer pour l'entrée et la sortie des marchandises sauvées.

En l'absence et jusqu'à l'arrivée du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, les autorités locales respectives prendront les mesures nécessaires pour la protection des individus et la conservation des effets naufragés, conformément aux lois de la colonie.

Les marchandises sauvées ne seront tenues à aucun droit ni frais de douane, à moins qu'elles ne soient destinées à la consommation intérieure.

Art. 10.

Les consuls généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux pays établis dans les colonies respectives, pourront requérir l'assistance des autorités locales pour la recherche, saisie et arrestation des déserteurs des navires de guerre ou de commerce de leur nation. A cet effet ils s'adresseront par écrit aux fonctionnaires compétents en justifiant par l'exhibition des rôles d'équipage ou régistres du bâtiment, ou par copie des dites pièces dûment certifiées, si le navire était parti, que les hommes qu'ils réclament faisaient partie du dit équipage. Sur cette demande ainsi justifiée, l'extradition sera accordée à

levering toegestaan, tenzij de betrokken persoon onderdaan zij van den Staat, van wien men hem opeischt.

Na hunne aanhouding worden de deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren en kunnen, op aanvrage en op kosten van degenen, die hen opgeëischt hebben, worden opgesloten in de openbare gevangenissen der kolonie, ten einde te worden teruggezonden aan boord van de schepen waartoe zij behooren, of aan boord van ieder ander schip van dezelfde natie. Niet te min, indien zij binnen vier maanden te rekenen van den dag hunner aanhouding niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld en kunnen om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast, dat indien de deserteur bevonden werd aan wal eenige misdaad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld, tot dat de betrokken regtbank uitspraak hebbe gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 11.

Wanneer een onderdaan van de eene of de andere der hooge contracterende partijen komt te overlijden, zonder bekende erfgenamen of uitersten wilsuitvoerder na te laten, geven de ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan den consul generaal, consul, vice-consul of consulair agent van het land, waartoe de overledene behoorde, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire

moins que l'individu dont il s'agit, ne soit sujet de la nation à laquelle on le réclame.

Les déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dites autorités consulaires et pourront être écroués dans les prisons publiques de la colonie à la réquisition et aux frais de ceux qui les auront réclamés, afin d'être renvoyés à bord des navires auxquels ils appartiennent, ou à bord de tout autre navire de la même nation. Néanmoins s'ils n'étaient pas renvoyés dans les quatre mois à partir du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois, que si le déserteur se trouvait avoir commis à terre quelque crime, délit ou contravention, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal saisi de l'affaire ait rendu la sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 11.

Lorsqu'un sujet de l'une ou l'autre des hautes parties contractantes viendra à décéder, sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités chargées, d'après les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis au consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, du pays auquel le défunt appartenait, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 12.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents

agenten der beide landen in de wederzijdsche kolonien hebben het regt om tot scheidsmannen te worden benoemd in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap en de passagiers van de schepen hunner natie mogten ontstaan, en zulks zonder tusschenkomst der plaatselijke overheid, ten zij het gedrag der manschap, der passagiers of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kon storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zelven den bijstand inroepen der gezegde overheid, om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat dit vonnis, of deze uitspraak van scheidsmannen, der twistende partijen het regt niet ontneemt om daarvan, na hunne terugkomst in hun land in hooger beroep te komen bij de bevoegde regterlijke overheid.

Art. 13.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, der beide landen in de wederzijdsche kolonien, die geen onderdanen zijn van het land, waarin zij hunne werkzaamheden vervullen moeten, die, op het oogenblik hunner benoeming, niet reeds in datzelfde land of in zijne kolonien gevestigd zijn, en die er, tegelijkertijd met die van consulair ambtenaar, geene betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en van alle andere openbare landsbelastingen, die van directen of personelen aard zijn, zonder dat deze vrijdom zich ooit kan uitstrekken tot de in- en uitgaande regten, octrooi-

consulaires des deux pays dans les colonies respectives auront le droit d'être nommés juges arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines, équipages et passagers des navires de leur nation, et ce sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages, des passagers ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requièrent eux-mêmes l'assistance des dites autorités pour mettre leurs décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler, à leur retour dans leur pays, aux autorités judiciaires compétentes.

Art. 13.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux pays, dans les colonies respectives qui ne sont point sujets du pays dans lequel ils sont appelés à exercer leurs fonctions, qui au moment de leur nomination ne résident pas déjà dans ce même pays ou dans ses colonies, et qui n'y exercent aucune fonction, profession ou commerce simultanément avec leurs fonctions consulaires, seront exempts des logements militaires, de l'impôt personnel, et de toutes autres impositions publiques perçues pour le compte de l'État et ayant un caractère direct ou personnel, sans que cette immunité puisse jamais s'étendre aux droits de douane ou d'octroi,

regten, reëele en indirecte belastingen, belastingen op 't verbruik of gemeentelijke lasten.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der beide hooge contracterende partijen in de wederzijdsche kolonien, die geen inboorlingen of erkende onderdanen zijn van het land, dat hen benoemd heeft, maar die tegelijkertijd met hunne consulaire betrekking eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden alle lasten, regten en belastingen te dragen en te voldoen, die op de onderdanen en de overige inwoners van het land drukken.

De onderdanen van de eene der hooge contracterende partijen, die gemagtigd zijn de betrekking van consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, hun door de andere partij opgedragen, in de kolonien te aanvaarden en uit te oefenen, blijven aan de verpligting onderworpen alle regten en belastingen, van welken aard ook, die den onderdanen van 't zelfde land opgelegd zijn, te voldoen.

Art. 14.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der beide Staten, genieten bovendien in de wederzijdsche kolonien alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoordeelde vreemde natie mogten worden toegestaan.

Art. 15.

De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben te 's Gravenhage, binnen den termijn van één jaar, of zoo mogelijk

impôts réels, contributions indirectes, taxes de consommation et municipales.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux hautes parties contractantes dans les colonies respectives, qui ne seraient ni indigènes, ni sujets reconnus du pays qui les a institués, mais qui exerceraient simultanément avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, seront tenus de remplir et d'acquitter toutes les charges, impositions et contributions, qui pèsent sur les sujets et autres habitans du pays.

Les sujets de l'une des hautes parties contractantes, qui auront été autorisés à accepter et à exercer dans les colonies les fonctions de consul général, consul, vice-consul ou agent consulaire qui leur auraient été conférées par l'autre partie, continueront d'être soumis à l'obligation d'acquitter toutes les taxes ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être, qui sont imposées aux sujets du même pays.

Art. 14.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux pays, jouiront, en outre, dans les colonies respectives de tous les autres privilèges, exemptions et immunités qui pourraient être accordés par la suite aux agents de même rang de la nation étrangère la plus favorisée.

Art. 15.

La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu à la Haye dans le délai d'une année, ou plus tôt, si faire se peut. Dans le cas où ni l'une ni l'autre des

vroeger. Ingeval geene der hooge contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft om de werking er van te doen ophouden, zal de tegenwoordige overeenkomst nog één jaar van kracht blijven, en zoo vervolgens van jaar tot jaar, tot dat de eene of andere der hooge contracterende partijen haar behoorlijk zal hebben opgezegd.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben onderteekend en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, in dubbel, den derden dag der maand Junij van het jaar onzes Heeren een duizend acht honderd zes en vijftig.

(*get.*) Bn. VAN HALL. (*get.*) P. MIJER. (*get.*) VICOMTE DE SEISAL.

(*L. S.*) (*L. S.*) (*L. S.*)

hautes parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq ans son intention d'en faire cesser les effets, la présente convention continuera à rester en vigueur pendant une année encore et ainsi de suite, d'année en année, jusqu'à due dénonciation par l'une ou l'autre des hautes parties contractantes.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à la Haye, en double expédition, le troisième jour du mois de Juin de l'an de grâce mil-huit cent cinquante-six.

(*get.*) Bn. van Hall. (*get.*) P. mijer. (*get.*) Vicomte de Seisal.
(*L. S.*) (*L. S.*) (*L. S.*)

Gelet, dat de uitwisseling der akten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst door Ons den zeven en twintigsten Junij 1856 en door Zijne Majesteit den Koning van Portugal en der Algarven, den vijftienden

Julij 1857 geteekend, op den zevenden September daaraanvolgende heeft plaats gehad.

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 17den September 1857, no. 21;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 18den September 1857.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

GEVERS VAN ENDEGEEST.

Uitgegeven den *twaalfden* October 1857.

De Directeur van het Kabinet des Konings,

S. P. L'HONORÉ, *l. d.*

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.

Ao. 1857. **No. 18.**

Gouvernements-Blad.

PUBLICATIE

van den 19n. December 1857;

houdende strafbepalingen tegen verzuimen of nalatigheid van de bemanning van het Vuurschip.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GENERAAL MAJOOR TITULAIR, ADJUDANT VAN DEN KONING IN BUITENGEWONE DIENST, GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat binnen kort ten gerijve van de Zeevaart, een Vuurschip buiten *Braamspunt* zal worden geplaatst,

en dat het noodig is, strafbepalingen vast te stellen tegen verzuimen of nalatigheid van de bemanning, welke zoo ligtelijk tot groot nadeel van Zeevarenden zouden kunnen leiden;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1.

De bemanning van het Vuurschip is onderworpen aan de instructien door den Gouverneur te arresteren.

Art. 2.

Op den gezagvoerder van het Vuurschip rust de verpligting te zorgen, dat van des avonds zes tot des morgens half zes uur, een helder schijnend licht van het Vuurschip brandt.

Art 3.

Alle pligtverzuim, nalatigheid of onachtzaamheid, waardoor het licht in de lantaarn niet op den behoorlijken tijd wordt ontstoken of niet gedurende den bepaalden tijd behoorlijk brandt, wordt gestraft:

in des gezagvoerders onderhoorigen, met eene geldboete van tien tot honderd Gulden, of met gevangenisstraf van veertien dagen tot drie maanden, of met beiden te zamen;

en in den gezagvoerder of in dengene, die tijdelijk zijne plaats inneemt, met het dubbele van de in de vorige alinea vermelde straffen.

Art. 4:

De Kommandanten of gezagvoerders van Schepen worden in het algemeen belang uitgenoodigd, om, zoo dikwijls zij ontdekken dat het licht gedurende den bepaalden tijd niet brandt, daarvan zoodra mogelijk rapport te doen aan den Havenmeester.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements Blad geïnsereerd.

Paramaribo, *den* 19 *December* 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 21n. December 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gedrukt bij J. C. Muller Az.

Ao. 1857. No. 19.

Gouvernements-Blad.

PUBLICATIE

van den 19den December 1857;

betreffende de oplegging aan Slaven van de Straf van opsluiting met of zonder boeijen en dwangarbeid aan publieke werken volgens beschikking van de Policie.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GENERAAL MAJOOR TITULAIR, ADJUDANT VAN DEN KONING IN BUITENGEWONE DIENST, GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat sedert eenigen tijd met goed gevolg, in plaats van de gewone straffen van ligchamelijke kastijding of opsluiting, aan slaven is opgelegd de straf van *opsluiting met of zonder boeijen en dwangarbeid aan publieke werken volgens beschikking van de Policie;*

Overwegende voorts, dat de oplegging dezer straf, reeds uit het oogpunt der zedelijkheid verkiesselijk, bevorderlijk is aan het algemeen belang door het volbren-

gen van werken van openbaar nut, terwijl zij tevens is in het belang der meesters;

En verlangende uit dien hoofde de oplegging der bedoelde straf door wettelijke voorschriften te regelen;

Gelet op:

de Gouvernements-Resolutie dd. 13 November 1856 No. 1419;

de ministeriele Missive dd. 7 Januarij jl. La. B No. 27 | 6;

dezerzijdsche Missive aan den Procureur Generaal dd. 13 Maart jl. No. 332;

en de Gouvernements-Resolutie van den 18n. April ll. No. 510;

Den Kolonialen Raad gehoord,

Heeft goedgevonden en verstaan:

Behoudens de verpligting tot naleving van de bestaande Reglementen,

te bepalen:

Art. 1.

In de gevallen, waarin volgens de bestaande Reglementen (Publicatien dd. 6 | 17 Mei 1851 en 30 Augustus | 17 September 1856 G. B. Ns. 4 en 10), de Procureur Generaal, de Landdrosten van *Nickerie* en *Coronie*, Eigenaren en Administrateuren, bevoegd zijn aan Slaven zekere straffen op te leggen, kan door hen — en wel Eigenaren en Administrateuren, *ter vervanging* van die straffen. — worden opgelegd de straf van *opsluiting met of zonder boeijen en dwangarbeid aan openbare werken volgens beschikking van de Policie*, namelijk:

door eigenaren van stadsslaven of hunne vertegenwoordigers, gedurende den tijd bij art 14 van het reglement op de behandeling van de slaven te *Paramaribo* (G B 1856 No. 10) bepaald;

door eigenaren of administrateuren van Plantages, wanneer het plantageslaven betreft, gedurende den tijd van *drie maanden*;

door den Procureur Generaal en de Landdrosten van *Nickerie* en *Coronie*, gedurende den tijd van *zes maanden*;

Art. 2.

Bij het toepassen van de in het vorig artikel vermelde straf, worden de meesters ontheven van de kosten van arrest, custodie, voeding en ontslag, en worden deze kosten door de koloniale kas gedragen.

Art. 3.

De regeling van den arbeid, als ook de handhaving van de tucht onder hen aan wie de onderwerpelijke straf opgelegd is; wordt opgedragen in de stad *Paramaribo*, aan den provisionelen Commissaris van Politie, en in de districten *Nickerie* en *Coronie*, aan de Landdrosten aldaar.

Art. 4.

De strafarbeiders verrigten hun werk onder streng toezigt van opzigters of Politie-beambten, met bepaald verbod om gedurende het werk of zelfs in de schafttijden met iemand, behalve de opzigters, in gesprek te treden of van iemand iets hoegenaamd aan te nemen.

Art. 5.

Alle overtreding van bovengemelde verbodsbepaling, alle onwil om te werken of verzet tegen gegeven bevelen, even als alle wangedrag onder de strafarbeiders, wordt zonder verwijl door de in artikel 3 genoemde ambtenaren gestraft.

Art. 6.

De bevoegdheid van den provisionelen Commissaris van Politie tot het tuchtigen van de strafarbeiders, strekt zich zoo ver uit, als die van de Landdrosten van *Nickerie* en *Coronie*.

Zij zijn bovendien bevoegd, den strafarbeiders, ter zaken in het vorige artikel vermeld, tot verzwaring van straf, als schandteeken te doen dragen een op de borst en rug hangenden linnen lap, aan beide zijden gemerkt met de letters **D. A.** (dwangarbeid).

Art. 7.

De straf van onthouding of beperking van versnapering of toespijs is niet van toepassing op hen die dwangarbeid verrigten.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Paramaribo, *den* 19 *December* 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 21n. December 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.

Ao. 1857. **No. 20.**

Gouvernements-Blad.

PUBLICATIE

van den 21sten December 1857;

houdende eene nieuwe regeling van de burgerlijke geneeskundige dienst.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GENERAAL MAJOOR TITULAIR, ADJUDANT VAN DEN KONING IN BUITENGEWONE DIENST GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME.*

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat eene nieuwe regeling van de burgerlijke geneeskundige dienst noodig is;

Gelet op de ministeriele missive dd. 25 Junij jl. La. B No. 32 | 145;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan,

te bepalen:

Art. 1.

De burgerlijke geneeskundige dienst wordt voortaan opgedragen aan

een *eersten stadsgeneesheer*,
een *tweeden stadsgeneesheer*
en een *stads heel- en vroedmeester.*

Art. 2.

Voor het woord *Stadsgeneesheer* voorkomende in de Publicatie van 7 | 15 September 1830 (G. B. No. 13), *houdende eenige voorzieningen tegen de uitbreiding van de ziekte der Melaatschheid in de Kolonie Suriname, aldaar bekend onder den naam van Lepra of Boasi en Elephantiasis;* in art. 4 der Publicatie van 24 Januarij | 19 Maart 1838 (G. B No. 2) *betrekkelijk de uitoefening der Geneeskundige wetenschappen in de Kolonie Suriname*, en in de Publicatien van 23 Februarij 1853 (G. B. No. 3) *houdende nadere voorzieningen ter wering van besmettelijke huidziekten op de openbare schoolinrigtingen* en 30 Junij | 2 Julij 1855 (G. B. No. 8) *houdende eenige meerdere voorzieningen tegen de ziekte der melaatschheid*.

moet gelezen worden: *Eerste Stadsgeneesheer.*

Waar *overigens* in eenige Publicatie of in het Gouvernements-blad opgenomen resolutie het woord *stadsgeneesheer* voorkomt, wordt daaronder een der beide Stadsgeneesheeren verstaan.

Art. 3.

Voor het woord *stadsheelmeester* voorkomende in de aangehaalde Publicatien van 7 | 15 September 1830 (G. B. No. 13), 23 Februarij 1853 (G. B No. 3) en van 30 Junij | 2 Julij 1855 (G. B. No. 8), moet gelezen worden: *tweede stadsgeneesheer.*

Waar *overigens* in eenige Publicatie of in het Gouvernements-blad opgenomen resolutie het woord *stadsheelmeester* of *stadsvroedmeester* voorkomt, moet daarvoor gelezen worden *stads heel- en vroedmeester*.

Art. 4.

De thans voor den *stadsgeneesheer*, voor den *stadsheelmeester* en voor den *stadsvroedmeester* bestaande instructien zijn van toepassing:

die voor den eerstgenoemden, op den *eersten* zoowel als op den *tweeden stadsgeneesheer*

en die voor den *stadsheelmeester* en voor den *stadsvroedmeester*, op den *stads heel- en vroedmeester*,

behoudens zoodanige wijzigingen daarin, en zoodanige verdeeling van de werkzaamheden van de beide Stadsgeneesheeren, als de Gouverneur mogt vaststellen; welk een en ander, voor zooveel noodig, door middel van het Gouvernements-Advertentie blad ter kennis van belanghebbenden wordt gebragt.

Deze Publicatie treedt in werking met den 1sten Januarij 1858.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Paramaribo, *den* 21 *December* 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 23n. December 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.

Ao. 1857. No. 21.

Gouvernements-Blad.

PUBLICATIE

van den 21n. December 1857;

houdende overdragt der functien van rooimeester der Melassievaten, IJkmeester en meter van sterke dranken op den Waagmeester.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GENERAAL MAJOOR TITULAIR, ADJUDANT VAN DEN KONING IN BUITENGEWONE DIENST, GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME.*

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat het in het algemeen belang dienstig is voorgekomen om de functien van rooimeester der melassievaten, ijkmeester, en van meter van sterke dranken over te brengen op het personeel bij 's landswaag;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan,

De thans bestaande afzonderlijke betrekkingen van rooimeester der melassievaten, ijkmeester en van meter van sterke dranken op te heffen en de daaraan verbonden werkzaamheden en verpligtingen volgens de daarvoor bestaande instructien te verbinden aan de betrekking van Waagmeester.

Te bepalen, dat tot uitoefening van al deze werkzaamheden aan den Waagmeester het noodige getal assistenten zal worden toegevoegd.

Bovenstaande bepalingen treden den 1n. Januarij 1858 in werking.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements Blad geïnsereerd.

Paramaribo, *den* 21 *December* 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. van EMDEN.

Gepubliceerd den 23n. December 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. van EMDEN.

Gedrukt bij J. C. Muller Az.

Gouvernements-Blad.

PUBLICATIE

van den 21sten December 1857;

houdende verordeningen omtrent de bedrijven van **sjouwer, kruijer, roeijer, waagdrager, karreman** *en andere soortgelijken.*

IN NAAM DES KONINGS!

DE GENERAAL MAJOOR TITULAIR, ADJUDANT VAN DEN KONING IN BUITENGEWONE DIENST, GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, dat de verkregene ondervinding heeft geleerd dat de verordeningen van den jare 1853, betreffende de uitoefening der bedrijven van sjouwer, kruijer, waagdrager, karreman en andere soortgelijken, hoewel gunstig hebbende gewerkt, echter in onderscheidene opzigten herziening behoeven;

Den Kolonialen Raad gehoord,

Heeft goedgevonden en verstaan:

Met intrekking der Publicatie van den 24 December 1853 (G. B. No. 12), te bepalen, als volgt:

Art. 1.

Ieder die het bedrijf van sjouwer, kruijer, roeijer, waagdrager, karreman of ander soortgelijk, wenscht uitteoefenen, is verpligt daarvan schriftelijke opgave te doen ten burele van Politie, ten einde de daartoe vereischte toelating te erlangen.

Elk aan wien zoodanige admissie wordt verleend, is bevoegd tot de uitoefening van al deze bedrijven.

Hij wordt ingeschreven in een daartoe bestemd register.

Art 2.

Niemand wordt tot de uitoefening van de genoemde bedrijven toegelaten, dan die den ouderdom van *achttien* jaren bereikt heeft.

Art. 3.

Geen slaaf kan eene toelating tot de uitoefening van de in Art 1 bedoelde bedrijven erlangen, dan op aanvrage of tegen overlegging eener schriftelijke toestemming van zijnen meester, of van diens vertegenwoordiger.

Art. 4.

Al wie ter zake van diefstal, opligting of misbruik van vertrouwen is veroordeeld, zal niet tot de uitoefening van de bovengemelde bedrijven worden toegelaten.

Art. 5.

Wanneer de gevraagde toestemming is verleend, wordt aan den aanvrager afgegeven een bewijs van admissie, waarin zijn naam, voornaam, geboorte en woonplaats vermeld zijn, en waaraan een exemplaar van deze Publicatie is gevoegd, terwijl hem tevens wordt uitgereikt eene geschilderde plaat, waarop naar volgorde het nommer van inschrijving is aangeduid.

Deze plaat moet steeds op eene zigtbare wijze, met een lederen band om het middenlijf gedragen worden.

De kosten van de plaat en van het admissie bewijs,

ten bedrage van *f* —.75 c. moeten bij de uitreiking worden voldaan.

Art. 6.

In de maand December, en wel vóór den 24 dier maand, moeten al de uitgereikte platen bij de Politie worden ingeleverd, zoomede de admissie bewijzen, laatstgemelden ten einde door den daartoe door het Hoofd der Politie te committeren ambtenaar te worden gewaarmerkt; een en ander op straffe van verstoken te zullen zijn van eene admissie voor het volgende jaar.

Art. 7.

Het is verboden de plaat of het admissiebewijs aan een ander te leenen.

Indien de plaat of het admissiebewijs in het ongerede mogt geraakt zijn, doet de belanghebbende daarvan onverwijld ten fine van onderzoek, aangifte ten burele van Politie, alwaar hem ten zijnen koste eene andere plaat of admissiebewijs wordt uitgereikt.

Art. 8.

Zij, die op de in de vorige artikelen omschreven wijze zijn toegelaten, worden bij uitsluiting aangewezen tot de openbare uitoefening van de aan hun bedrijf verbonden werkzaamheden.

Art. 9.

Elk ingezeten is dientengevolge gehouden, buiten zijne dienstboden of diegenen, die dagelijks in zijne dienst zijn, geene anderen dan de wettig toegelatenen tot die werkzaamheden te bezigen.

Art. 10.

Van des morgens zes ure tot des avonds zes ure, mogen zij, zonder gegronde verschooning, geene werk-

zaamheden weigeren, noch zich aan eenige diensten onttrekken. Zij zijn daartoe gedurende dien tijd op zoodanige plaatsen der stad gestationeerd, als door de Politie worden aangewezen.

Art. 11.

Zij zijn gehouden met de hun toevertrouwde goederen met de meeste zorg en omzigtigheid om te gaan.

Hij die uit nalatigheid of moedwil hierin te kort komt, wordt, — onverminderd alle andere actie daaruit voortvloeijende, — gestraft met eene boete van vijf tot vijftig gulden.

Art. 12.

Het dagloon van een sjouwer of kruijer wordt bepaald als volgt:

Voor een geheelen dag	*f* 1,15
met bijvoeging van kost, indien hij aan boord werkzaam is, of in plaats daarvan *f* — 25 c.	
Voor den halven dag van 's morgens *zes* tot 's middags *twaalf* ure	» 0.70
Van 's middags *twee* tot *zes* ure . . .	» 0.45
Voor een uur	» 0.20
Voor een half uur	» 0.10

zullende de schofttijd gerekend worden van *twaalf* tot *twee* ure.

Het loon van een roeijer wordt bepaald op hetzelfde als van een sjouwer aan boord.

Art. 13.

Het loon van een sjouwer of waagdrager, werkzaam in de landswaag, wordt vastgesteld als volgt:

Voor de gezamenlijke werkzaamheden van het uit en in de pont, — in en uit de waag, — op en van de schaal brengen van:

een vat suiker	*f* 0,50

eene baal katoen . . . . . ƒ 0,15
eene baal koffij of cacao . . . . » 0,10
terwijl alle andere artikelen, zoo als vaten bakkeljaauw, tabak, enz. naar dezen maatstaf moeten berekend worden.

Art. 14.

Het loon der karrelieden wordt bepaald naar gelang van de afstanden die zij met hunne voertuigen hebben afteleggen als:
Eene vracht in wijk La. A, het gedeelte van La. B ten Oosten of aan deze zijde van de Zwartenhovenbrug Straat en in La. C, met eene groote kar . ƒ 0,20
met eene kleine kar . . . . » 0,15
eene vracht in het gedeelte van wijk La. B, ten westen of aan gene zijde van de Zwartenhovenbrug Straat, in La. D en La. E, met eene groote kar . . . ƒ 0 25
met eene kleine kar. . . . . . » 0,20
Voor alle andere vrachten, onverschillig op welken afstand, mits binnen de ruimte, begrensd door den *Gemeenen Landweg*, de *Wanica straat*, de *Sommelsdijksche kreek* en de *Tweede dwars straat* in de 1e *Buitenwijk* (Combé):
met eene groote kar . . . . ƒ 0,40
met eene kleine kar . . . . » 0,30.
Zullende de huurder gehouden zijn, de verschuldigde vracht te betalen vóór dat de kar ontladen wordt.

Art. 15.

Elk sjouwerman, kruijer, roeijer, waagdrager of karreman is verpligt, het loon voor zijne werkzaamheden te berekenen zoo als zulks in de voorgaande artikelen is vastgesteld, terwijl het hem verboden is eene hoogere som dan daarbij bepaald is, te vorderen.

Art. 16.

Indien een sjouwer, kruijer, roeijer, waagdrager, kar-

reman of dergelijke veroordeeld wordt ter zake van diefstal, opligting of misbruik van vertrouwen, wordt de hem verleende toelating ingetrokken en zijn naam van het register geschrapt.

Die intrekking zal mede kunnen plaats hebben, wanneer hij binnen den tijd van één jaar drie maal wegens overtreding van bovenvermelde verordeningen is gestraft geworden.

Overigens zal hij door den ambtenaar door het Hoofd der Politie met het toezigt over de ten deze bedoelde arbeiders belast, met schorsing voor eenen tijd van hoogstens zes weken, en door het Hoofd der Politie zelven, met intrekking der admissie kunnen gestraft worden, wanneer hij zich schuldig maakt aan verzet tegen de bevelen der Politie, aan het weigeren van werkzaamheden zonder wettige verschooning, aan het vorderen van hooger loon dan waartoe hij geregtigd is, — aan kwade trouw of oneerlijkheid, aan onbetamelijke houding of gedragingen jegens het publiek, aan ongeregeldheden, rustverstoringen, in één woord aan alle handelingen, die met eene goede Politie in strijd zijn; zullende van alle opgelegde disciplinaire straffen in een daartoe aan te leggen register naauwkeurig aanteekening worden gehouden.

Art. 17.

Bij schorsing of ook bij intrekking van eene vergunning, is de houder verpligt, zijn admissiebewijs en plaat ten burele der Politie terug te brengen.

Art. 18.

Het is aan karrelieden verboden, op hunne karren eene meerdere zwaarte te laden dan volgens den maatstaf welke hier wordt vastgesteld, te weten:

Op eene kar, bespannen met eenen steenezel 900 Amsterdamsche pond. —

Op eene, met eenen muilezel of paard bespannen, 1600 pond.

Art. 19.

Alle ruwe behandelingen en mishandelingen van de gebezigd wordende trekdieren zijn verboden.

Art. 20.

Elk, die tot de uitoefening der bij art. 1 vermelde bedrijven wordt toegelaten, is verpligt bij het ontvangen van de plaat en van het admissiebewijs, te betalen ƒ 4.00 met vermindering van de helft, indien de admissie na 30 Junij wordt aangevraagd.

Art. 21.

Het uitoefenen van een der genoemde bedrijven zonder de vereischte toelating wordt gestraft met gevangenzitting van een tot drie dagen, en bij herhaling met gelijke straf voor den tijd van acht dagen.

Hij die zich daartoe bedient van het admissiebewijs of van de plaat van een ander, wordt gestraft met gevangenzitting voor den tijd van acht dagen en bij herhaling voor den tijd van eene maand.

Art. 22.

Die tot de uitoefening van de bij dit reglement bedoelde bedrijven een niet geadmitteerd persoon bezigt, buiten het geval waarin misleiding mogt plaats hebben door het onbevoegd dragen van eene plaat, verbeurt eene geldboete van *Vijf* tot *Vijfentwintig* Gulden.

Art. 23.

Alle overtredingen der overige bepalingen van deze publicatie, waarop geene speciale straffen zijn gesteld, worden gestraft met gevangenzitting van een tot veertien

dagen of met eene geldboete van Vijf tot Vijfentwintig Gulden; zullende echter deze straffen ook te zamen mogen worden opgelegd.

Art. 24.

De in de voorgaande artikelen bepaalde gevangenisstraf zal voor Slaven zijn:

dwangarbeid ter beschikking van de Politie.

Geldboeten zijn op de door hen begane overtredingen niet van toepassing.

Indien de slaaf zich aan overtreding heeft schuldig gemaakt, op last van zijnen meester of huurder, is de slaaf vrij van straf, en wordt de meester of huurder gestraft als hadde hij persoonlijk de overtreding begaan.

Art. 25.

De tegenwoordige Publicatie treedt in werking op 1 Januarij 1858, als wanneer alle vroegere admissien zullen zijn vervallen.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Paramaribo, *den* 21 *December* 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 24n. December 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.